

W «Kulturowym schronie» w Łucku dzielono się opłatkiem У «Культурному укритті» в Луцьку ділилися оплатком

13 grudnia Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku po raz kolejny zebrał przyjaciół i partnerów na tradycyjnym przedświątecznym spotkaniu. Wigilijnym opłatkiem podzielono w «Kulturowym schronie».

«Gromadząc się dzisiaj przy tym świątecznym stole, myślimy o naszych bliskich i znajomych, którzy stoją po stronie dobra. Ryzykując życiem, walczą teraz o Ojczyznę w trudnych zimowych warunkach» – zwrócił się do zebranych gospodarz święta, Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Sławomir Misiak.

«Przed nami święta Bożego Narodzenia, które są dla nas czasami radości i wypełniają nasze życie nadzieją. Nadzieją na lepsze jutro dla nas samych, dla naszych bliskich, dla naszych Ojczyzn. Według tradycji, w przededniu świąt dzielimy się opłatkiem z gronie bliskich, dlatego się tu zebraliśmy. Życzę Państwu wszystkiego najlepszego: spokoju, pokoju, zdrowia i optymizmu. Życzę pomyślnego jutra – zarówno w życiu osobistym, jak i dla naszej wolnej, europejskiej Ukrainy i naszej szczęśliwej Polski» – życzył Konsul Generalny.

Okazyjne przemówienia wygłosili także przewodniczący Rówieńskiej

Rady Obwodowej Andrij Karausz, wiceprzewodniczący Wołyńskiej Rady Obwodowej Hryhorij Pustowit i zastępczyni mera Łucka Iryna Czebeluk.

Po krótkiej części oficjalnej opłatki poświęcił biskup Witalij Skomarowski, ordynariusz diecezji łuckiej. Tym tradycyjnym prząsnym chlebem Polacy całego świata, bez względu na to, gdzie mieszkają, dzielą się z bliskimi podczas wieczery wigilijnej.

Wydarzenie uświetnił śpiewem zespół muzyczny parafii pod wezwaniem Świętych Piotra i Pawła oraz Miłosierdzia Bożego w Równem «Faustyna». Imprezę obsługiwali pracownicy inkluzyjnej kawiarni «Stare Miasto».

Redakcja gazety «Monitor Wołyński» przyłączając się do słów, które padły podczas spotkania, życzy swoim Czytelnikom tak upragnionego pokoju, zdrowia i wszelkiej pomyślności.

Tekst i zdjęcie: Anatol Olich

13 грудня Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку знову зібрало друзів і партнерів на традиційній передсвятковій зустрічі. Різдвяним оплатком ділилися в «Культурному укритті».

«Збираючись сьогодні за цим святковим столом, ми перебуваємо думками з нашими близькими та знайомими, які стоять на стороні добра. Ризикуючи своїм життям, вони зараз борються за свою Батьківщину у важких зимових умовах», – звернувся до присутніх господар свята, Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Славомір Місяк.

«Невдовзі настануть Різдвяні свята, які для нас є часом радості. Вони наповнюють наше життя надією. Надією на краще майбутнє для нас самих, для наших рідних, для наших Батьківщин. Згідно з традицією, напередодні свят ми ділимося оплатком у колі найближчих, для чого ми тут і зібралися. Я хотів би побажати вам всього найкращого: спокою, миру, здоров'я та оптимізму. Бажаю щасливого майбутнього – і вам в особистому житті, і нашій вільній та європейській Україні, і нашій щасливій Польщі», – побажав Генеральний консул.

Також із вітальним словом до присутніх звернувся голова Рівненської обласної ради Андрій Карауш, заступник голови Волинської обласної ради Григорій Пустовит та заступниця Луцького міського голови Ірина Чебелюк.

Після короткої офіційної частини єпископ Віталій Скомаровський, ординарій Луцької дієцезії, освятив оплатки. Цим традиційним прісним хлібом поляки, в якому куточку світу вони не проживали би, діляться з найближчими на Святій вечері.

Після свого співом прикрасив ансамбль парафії Святих Апостолів Петра і Павла та Милосердя Божого в Рівному «Фаустина». Обслуговувала імпрезу команда інклюзивного кафе «Старе місто».

Колектив «Волинського монітора», приєднуючись до побажань, які прозвучали на оплатковій зустрічі, зичить своїм читачам довгожданого миру, здоров'я та всяких гараздів.

Текст і фото: Анатолій Оlich

Поляки з Тернопільщини зустрілися в Язловці

Polacy z Tarnopolszczyzny przybyli do Jazłowca

сторінка 2

230 років тому народилася Ева Фелінська

230 lat temu urodziła się Ewa Felińska

сторінка 4

Вітамборський і Дворак із Луцька – в'язні Севпечлагу

Witamborski i Dworak z Łucka – więźniowie Siewpieczłagu

сторінка 6

«Волинські соловейки» відсвяткували 25-річчя

«Wołyńskie Słowiki» obchodziły 25-lecie

сторінка 9

У Луцьку представили виставку про Анну Валентинович

W Łucku zaprezentowano wystawę o Annie Walentynowicz

сторінка 10

Opłatek w Jazłowcu

W klasztorze Zgromadzenia Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Jazłowcu odbyło się doroczne spotkanie przedświąteczne przedstawicieli organizacji polskich i duchowieństwa katolickiego z obwodu tarnopolskiego.

16 grudnia członkowie polskich stowarzyszeń z Tarnopola, Podwołoczysk, Borszczowa i Krzemieńca, a także przedstawiciele duchowieństwa katolickiego z Jazłowca, Starego Skalatu, Czortkowa i Podwołoczysk łamali się opłatkiem i dzielili się radością z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia.

Spotkanie rozpoczęło się uroczystą mszą św. w kaplicy klasztornej, którą odprawili dziekan dekanatu czortkowskiego Archidiecezji Lwowskiej Kościoła rzymskokatolickiego ks. Marian Popielarz oraz ks. Wołodimir Krywiecki z Jazłowca.

Na początku spotkania w klasztorze w Jazłowcu siostra Julia oraz Konsul Generalny RP w Łucku Sławomir Misiak złożyli wszystkim zgromadzonym życzenia z okazji zbliżających się świąt.

Konsul wręczył siostrze Szymonie (Małgorzacie Pankowskiej) ze Zgromadzenia Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, przyznany przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę. Wśród osób uhonorowanych w tym roku przez Prezydenta odznaczeniami państwowymi znaleźli się w szczególności siostra Julia (Ewa Podleś), artysta Jurij Dudnyk, siostra Tetiana Czop oraz zastępczyni mera Buczacza Olena Surmiak. Konsul wręczył im odznaczenia 14 listopada na przyjęciu zorganizowanym w Łucku z okazji Dnia Niepodległości Polski.

Uczestników spotkania opłatkowego powitali deputowany Rady Najwyższej Ukrainy Iwan Kalaur oraz zastępczyni mera Buczacza Olena Surmiak.

Ksiądz Marian Popelarz pobłogosławił opłatki, którymi podzielili się uczestnicy spotkania, życząc sobie nawzajem najlepszego z okazji nadchodzących świąt.

Przed zgromadzonymi wystąpili artyści z Tarnopola i Jazłowca. Chór «Akwarele Tarnopola» z Polskiego Centrum Kultury i Edukacji im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu, działający pod batutą Oksany Kozyry, zaśpiewał kilka polskich kolęd. Świąteczne utwory zagrała pianistka Alina Tymofejewicz oraz skrzypkowie Wasyl Łazaruk, Ostap Kozyra i Światosław Tkaczuk. Siostry Wiktorria i Julia Stonczuk z Jazłowca zaśpiewały współczesną kolędę «Gwiazda jasna na niebie niespokojnym» napisaną przez Vitalię Hrytsak w 2023 r.

Tekst i zdjęcie: Алла Фліссак, Polskie Centrum Kultury i Edukacji im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu

Оплаток у Язловці

Представники польських організацій та католицького духовенства Тернопільської області зібралися в римо-католицькому монастирі Згромадження сестер Непорочно зачаття Пресвятої Діви Марії в Язловці на щорічну передріздвяну зустріч.

привітали усіх присутніх із прийдешніми святами.

Консул вручив сестрі Шимоні (Малгожаті Панковській) зі Згромадження сестер Непорочно зачаття Пресвятої Діви Марії Кавалерський хрест Ордену відродження Польщі, наданий Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Серед осіб, яких президент відзначив цього року польськими державними нагородами, були, зокрема, сестра Юлія (Ева Подлеś), митець Юрій Дудник, сестра Тетяна Чоп і заступниця Бучацького міського голови Олена Сурм'як. Консул вручив їм нагороди 14 листопада на прийомі, організованому в Луцьку з нагоди Дня Незалежності Польщі.

Учасників оплаткової зустрічі привітали народний депутат України Іван Калаур і заступниця Бучацького міського голови Олена Сурм'як.

Отець Мар'ян Попеляр поблагословив оплатки, якими присутні поділилися, бажаючи одне одному всього найкращого з нагоди прийдешніх свят.

Під час зустрічі виступили митці з Тернополя та Язловця. Хор «Тернопільські акварелі» з Польського центру культури та освіти імені професора Мечислава Кромпця в Тернополі, яким керує Оксана Козира, заспівав низку польських колядок. Різдвяні композиції виконали піаністка Аліна Тимофеевич та скрипалі Василь Лазарук, Остап Козира і Святослав Ткачук. Сестри Вікторія і Юлія Слончук із Язловця заспівали сучасну колядку «Зірка яскрава в небі тривожному», написану Віталією Грицак у 2023 р.

Текст і фото: Алла Фліссак, Польський центр культури та освіти імені професора Мечислава Кромпця в Тернополі

Wsparcie w czasie wojny

Potrzebujący członkowie Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Zdobunowskiej i Towarzystwa Kultury Polskiej im. Władysława Reymonta w Równem otrzymali wsparcie przekazane przez Fundację Wolność i Demokracja.

W ramach projektu «Wsparcie dla organizacji i ośrodków polskich w obliczu wojny na Ukrainie» pomoc otrzymało 30 osób ze Zdobunowa i okolic. Są to dzieci, dorośli i osoby w podeszłym wieku polskiego pochodzenia zrzeszeni w polskiej organizacji działającej od 27 lat.

Wcześniej najstarsze z nich – Lidia Krzyżanowska oraz Jelyzaweta Wojtanowska – podzieliły się z nami swoimi rodzinnymi historiami, które opublikowaliśmy na łamach «Monitora Wołyńskiego».

«W imieniu najbardziej potrzebujących członków TKP, chorych i niedołączonych, pragnę serdecznie podziękować Fundacji Wolność i Demokracja za udzieloną nam pomoc, która szczególnie w tych trudnych czasach wojny jest dla nas niezbędna» – powiedziała Zofia Michalewicz, prezes Towarzystwa.

«W TKP im. Władysława Reymonta pomoc otrzymały osoby starsze, samotne, ciężko i przewlekle chore. Składamy serdeczne wyrazy wdzięczności dobroczyńcom za wsparcie w tak trudnym dla nas czasie» – zaznaczył Władysław Bagiński.

Projekt «Wsparcie dla organizacji i ośrodków polskich w obliczu wojny na Ukrainie» jest realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja, a finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za Granicą 2023.

W ramach projektu w ostatnim czasie pomoc otrzymali także członkowie innych polskich organizacji działających w Ukrainie. Informowaliśmy naszych czytelników o wsparciu, które dotarło

m.in. do Stowarzyszenia Kultury Polskiej imienia Ewy Felińskiej na Wołyniu oraz Dubieńskiego Towarzystwa Kultury Polskiej.

Natalia Denysiuk
Zdjęcie udostępnione przez Zofię Michalewicz

Підтримка в умовах війни

Члени Товариства польської культури Здолбунівщини й Товариства польської культури імені Владислава Реймонта в Рівному отримали допомогу від фундації «Свобода і демократія».

ходження, які є членами польської організації, що діє вже 27 років.

Раніше найстарші з них, Лідія Крижановська та Єлизавета Войтановська, поділилися з нами своїми родинними історіями, які ми опублікували на сторінках «Волинського монітора».

«Від імені вихорих і немічних членів ТПК, які найбільше потребували підтримки, хочу щиро подякувати фундації «Свобода і демократія» за надану нам допомогу, яка особливо важлива для нас у ці важкі воєнні часи», – сказала голова товариства Софія Михалевич.

«У ТПК імені Владислава Реймонта допомогу отримали старші, самотні або важкохворі люди. Висловлюємо щиро подяку благодійникам за підтримку в такий складний час», – зазначив голова організації Владислав Багінський.

Проект «Підтримка польських організацій і осередків в умовах війни в Україні» реалізує фундація «Свобода і демократія», а фінансує його Канцелярія голови Ради міністрів РП у межах конкурсу «Полонія і поляки за кордоном 2023».

У рамках проекту допомогу нещодавно отримали також члени інших польських організацій, які діють в Україні. Ми розповідали нашим читачам, зокрема, про підтримку, яка надійшла до Товариства польської культури на Волині імені Еви Фелінської та Дубенського товариства польської культури.

Наталія Денисюк
Фото надала Софія Михалевич

W Szkole Polskiej przy TKP w Kowlu zabrzmiały dźwięki koledy

У школі при польському товаристві в Ковелі лунали колядки

Jak co roku w grudniu sala w Szkole Polskiej działającej przy Towarzystwie Kultury Polskiej w Kowlu, rozbrzmiewała dźwiękami najpopularniejszych koled. Ponownie popłynęły słowa pełne miłości, nadziei i wiary. Uczniowie opowiedzieli także w jasełkach historii narodzin Jezusa.

28 listopada w sobotę, 16 grudnia, wszystkich zebranych w Szkole Polskiej przywitał prezes TKP w Kowlu, Anatolij Herka. Opowiedział o tradycji polskich Świąt Bożego Narodzenia obchodzonych w Kowlu od wielu lat oraz życzył wszystkim zdrowych i spokojnych Świąt.

Następnie uczniowie z Koła Polonijnego działającego przy szkole przedstawili opowieść o narodzinach Jezusa Chrystusa w Betlejem. Na scenie pojawili się Maria, Józef, pastuszkowie, aniołowie, babcia Jezusa Anna i maleńki Jezus. Program przygotowały z uczniami Irena Herka i Tetiana Dworska.

Sala szkoły została pięknie przystrojona elementami bożonarodzeniowymi, w centralnym miejscu stanęła świecąca choinka. Na koniec, po występie, nastąpiło dzielenie się opłatkiem i składanie sobie życzeń na Boże Narodzenie i Nowy 2024 rok.

Wiesław Pisarski, nauczyciel języka polskiego skierowany do Kowla przez ORPEG Zdjęcie udostępnił Anatolij Herka

У суботу, 16 грудня, всіх, хто завітав до польської школи, привітав голова ТПК у Ковелі Анатолій Герка. Він роз-

повів про польські різдвяні традиції, які відзначають у Ковелі протягом багатьох років, і побажав усім здорового та мирного Різдва.

Потім учні з полонійного гуртка представили історію народження Ісуса Христа у Вифлеємі. На сцені з'явилися Марія, Йосип, пастухи, ангели, бабуся Ісуса Анна та немовля Ісус. Програму разом з учнями підготували Ірина Герка й Тетяна Дворська.

Клас гарно прикрасили елементами різдвяного декору, а в центрі сяяла ялинка. Після вистави присутні поділилися оплатком та привітали один одного з Різдвам Христовим та Новим 2024 роком.

Веслав Пісарський, учитель польської мови, скерований до Ковеля організацією ORPEG Фото надав Анатолій Герка

Kurs muzyczny dla dzieci w Sławucie

Музичні курси для дітей у Славуті

Członkowie Polskiego Kulturalno-Oświatowego Stowarzyszenia im. Romana Damiana Sanguszki w Sławucie w obwodzie chmielnickim zorganizowali kurs muzyczny «Świąteczna Koleda». Udział w nim wzięły dzieci i młodzież ze Stowarzyszenia oraz z miejscowej parafii pw. Świętej Doroty.

Koledy, pastorałki i piosenki mikołajkowe pomogły koordinatorowi kursu wraz z jego uczestnikami tworzyć jak najlepszą atmosferę w grupie i wypracowywać dobre efekty muzycznego brzmienia. Pomagał w tym wysokiej jakości sprzęt muzyczny zakupiony w ramach projektu «Świąteczna Koleda».

Dzieci aktywnie pracowały w grupie, poznawały nowe melodie i piosenki, niektóre z nich po raz pierwszy śpiewały z mikrofonem, miały możliwość poćwiczyć brzmienie swojego głosu. Poznawały także zasady dyrygowania.

Jednym z głównych założeń kursu «Świąteczna Koleda» było pielęgnowanie kultury i tradycji polskiej mniejszości narodowej. Poza tym Stowarzyszenie pragnęło kształtować u dzieci umiejętności muzyczne i wokalne. Warsztaty miały też pełnić funkcje terapii artystycznej ułatwiającej pozbycie się negatywnych emocji.

Każdy etap w trakcie kursu był dość intensywny, gdyż dzieci miały poznać dużo nowych pojęć muzycznych oraz utworzyć zgrany zespół nie mając wcześniejszych doświadczeń w występach w zespole muzycznym. Mimo to

koordynator i uczestnicy kursu dobrze poradzi sobie z tym wyzwaniem.

Jednym z wydarzeń zaplanowanych w programie «Świątecznej Koledy» było spotkanie dzieci z proboszczem parafii ks. Władysławem Pidkową oraz wikarym ks. Wiktoorem Szargałą.

Młodzież wysłuchała także krótkiej prelekcji na temat «Kim jest Święty Mikołaj? Prawdziwa historia», dotyczącej Świętego Mikołaja, Biskupa z Miry.

Zdobyte w trakcie kursu doświadczenia pozwolą dzieciom na udział w następnych projektach wdrażanych przez Polskie Kulturalno-Oświatowe Stowarzyszenie im. Romana Damiana Sanguszki, a nowy sprzęt muzyczny będzie służył do akompaniamentu w czasie mszy świętych oraz kolejnych imprez kulturalnych.

Kurs «Świąteczna Koleda» odbył się dzięki projektowi Stowarzyszenia «Wspólnota Polska» finansowanemu ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023».

Wiktorija Wiszniewska, Polskie Kulturalno-Oświatowe Stowarzyszenie im. Romana Damiana Sanguszki

Члени Польського культурно-просвітницького товариства імені Романа-Даміана Сангушка у Славуті на Хмельниччині організували музичний курс «Різдвяна коляда». У ньому взяли участь діти та молодь із товариства та місцевої парафії Святої Дороти.

Колядки та різдвяні піснеспіви допомогли координатору курсу разом з учасниками створити найкращу атмосферу в групі та розвинути гарне музичне звучання. Цьому сприяло високоякісне музичне обладнання, придбане в рамках проекту «Різдвяна коляда».

Діти активно працювали в групі, розучували нові мелодії та пісні, деякі з них вперше співали з мікрофоном, тож мали можливість потренувати звучання свого голосу. Також вони пізнавали засади диригування.

Одним із головних завдань курсу «Різдвяна коляда» було збереження культури і традицій польської національної меншини. Крім того, товариство прагнуло розвивати музичні та вокальні навички дітей. Майстер-класи теж мали стати своєрідною арттерапією проти негативних емоцій.

Кожен етап курсу був досить інтенсивний, адже дітям доводилося вивчати багато нових музичних понять і формувати згуртований ансамбль, не маючи попереднього досвіду виступів у творчому колективі. Незважаючи на

це, координатор та учасники курсу добре впоралися з викликом.

Одним із заходів, запланованих у програмі «Різдвяної коляди», була зустріч дітей із настоятелем парафії, отцем Вадимом Підковою та вікарієм, отцем Віктором Шаргалом.

Молодь також прослухала коротку лекцію «Хто такий Святий Миколай? Правдива історія», присвячену Святому Миколаю, єпископу Мирлікійському.

Досвід, отриманий під час курсу, дозволить дітям брати участь у майбутніх проектах Польського культурно-просвітницького товариства імені Романа-Даміана Сангушка, а нове музичне обладнання використовуватимуть для супроводу богослужінь і наступних культурних заходів.

Курс «Різдвяна коляда» відбувся завдяки проекту товариства «Польська спільнота», що фінансується за кошти Канцелярії голови Ради міністрів РП у межах конкурсу «Полонія і поляки за кордоном 2023».

Вікторія Вишнеvsька, Польське культурно-просвітницьке товариство імені Романа-Даміана Сангушка

Informacja wołyńska

Волинська інформація

W obwodzie wołyńskim trwa operacja prewencyjna «Migrant». Niedawno zatrzymano trzech nielegalnych migrantów z Rosji, Armenii i Uzbekistanu.

.....

Na території Волинської області триває оперативно-профілактична операція «Мігрант». Нещодавно було затримано трьох нелегальних мігрантів із Росії, Вірменії та Узбекистану.

Na Wołyniu odkryto warsztat produkcji bezałogowych statków powietrznych do przemykania papierosów przez granicę. Przejęty sprzęt zostanie przekazany na potrzeby Sił Obronnych Ukrainy.

.....

Na Wołynie wycryli cех із виробництва БПЛА для переправлення контрабандних цигарок через кордон. Вилучену техніку передадуть на потреби Сил оборони України.

W parku przemysłowym w obwodzie wołyńskim zbudowano część infrastruktury hubu zbożowego: kompleks przeładunkowy i leje samowyładawcze. W sumie projekt przewiduje utworzenie obiektów magazynowych do przechowywania 160 tys. ton zboża.

.....

В індустріальному парку у Волинській області збудували частину інфраструктури зернового хабу: перевантажувальний комплекс і хопери. Загалом проект передбачає облаштування місткостей для зберігання 160 тис. т зерна.

Wołyński Uniwersytet Narodowy imienia Łesi Ukrainki będzie współpracował z Rówieńską Elektrownią Jądrową. Planuje się, że w elektrowni będą mogli odbywać praktyki studenci fizyki.

.....

Волинський національний університет імені Лесі Українки співпрацюватиме з Рівненською атомною електростанцією. Заплановано, що студенти-фізики зможуть проходити практику на АЕС.

W ramach współpracy z Amerykańską Agencją ds. Rozwoju Międzynarodowego (USAID) jedna z kotłowni w Łucku otrzymała bezpłatnie gazowe urządzenie kogeneracyjne do produkcji energii elektrycznej. Jego koszt to około 20 mln hrywien.

.....

У рамках співпраці з Агентством США з міжнародного розвитку USAID одна з котельень у Луцьку безоплатно отримала когенераційну газову установку для вироблення електричної енергії. Її вартість – близько 20 млн грн.

Represje wobec wołyńskich Polaków: Policjanci, wrogowie władzy sowieckiej

Репресовані волинські поляки: Поліціанти, вороги совєтської влади

17 września 1939 r. Związek Sowietki bez wypowiedzenia wojny zaatakował Polskę, która desperacko broniła się przed armią III Rzeszy. Przez okupowane przez sowietów terytoria, w tym na Wołyniu, przetoczyła się fala represji, których pierwszymi ofiarami stały się osoby będące potencjalnym zagrożeniem dla nowych gospodarzy. Dużą grupę aresztowanych stanowili funkcjonariusze policji.

O represjonowanych policjantach z obwodu rówieńskiego na łamach «Monitora Wołyńskiego» w rubryce «Ocaleni od zapomnienia» pisze Tetiana Samsoniuk. Dzisiaj proponujemy uwadze Czytelników dwie historie polskich funkcjonariuszy policji, których sprawy karne wszczęte przez enkawudzystów znajdują się obecnie w Archiwum Państwowym Obwodu Wołyńskiego.

Longin Witamborski, s. Juliana, został aresztowany 1 lutego 1940 r. we własnym domu w Łucku przy ul. Długiej 38 (współczesna dzielnica Hnidawa). W postanowieniu o zatrzymaniu uzasadnia się: «Jest podejrzany o przestępstwa przewidziane w art. 54–13 ust. 1 Kodeksu Karnego Ukraińskiej SRR, co wyraża się w tym, że Witamborski przed przyjęciem oddziałów Armii Czerwonej służył w policji».

Należy zwrócić uwagę, że w dokumentach NKWD jego nazwisko występuje w następującej pisowni: Витомбурский, Витомборский, Витембурский, а в niektórych dokumentach zamiast imienia «Longin» wpisane jest «Leonid». Jednak później śledczy ustalili, że poprawna pisownia nazwiska to Witamborski, czyli Witamborski.

Longin Witamborski urodził się w 1904 r. we wsi Nowostaw koło Równego. Prawie przez całe życie zawodowe pracował jako młynarz, a do służby policyjnej został powołany pod koniec sierpnia 1939 r., czyli służył niecały miesiąc. Do obowiązków Witamborskiego należała ochrona mostu kolejowego przez Styr za wsią Rowańce. Kiedy Armia Czerwona wkroczyła do Łucka, oddał karabin i poszedł do domu.

Witamborski pracował jako pomocnik młynarza w Łucku w Państwowym Młynie nr 2. W chwili aresztowania miał żonę Antoninę (32 lata) i córkę Krystynę (10 lat).

Śledczy usiłowali udowodnić, że Witamborski należał do partii OZN (Obóz Zjednoczenia Naro-

dowego – organizacja polityczna, w skład której wchodził tzw. piśsudzczy). Odrzucił wszelkie oskarżenia, ale to nie przeszkodziło enkawudystom napisać we wniosku oskarżycielskim, że policjant «był aktywnym członkiem partii OZN i przed nadejściem oddziałów Armii Czerwonej służył w polskiej policji».

Witamborski został później przeniesiony do więzienia w Kijowie, gdzie zdiagnozowano u niego niewydolność serca. Mimo to stwierdzono: «Nadaje się do pracy średniej ciężkości». Zgodnie z protokołem nr 33 z dnia 29 marca 1941 r. Longin Witamborski został skazany na pięć lat w poprawczym obozie pracy. Więzień odbywał karę w Siewpieczłagu.

Według postanowienia Prokuratury Obwodu Wołyńskiego z dnia 2 czerwca 1989 r. Longin Witamborski został zrehabilitowany. W sprawie karnej nie ma o nim więcej informacji.

Natomiast redakcji udało się ustalić, że Longin Witamborski jest pochowany na cmentarzu katolickim Park Lawn w Toronto (Kanada). Żył długo, bo zmarł w 1998 r. Obok niego pochowana jest jego żona Antonina, która zmarła w 1994 r.

Nazwisko Longina Witamborskiego znajduje się także na liście darczyńców na budowę Domu Polskiego w Buenos Aires. Wydrukowała ją gazeta «La voz de Polonia» – «Głos Polski» (nr 2227 z dnia 24 listopada 1950 r.), wydawana przez Polonię argentyńską. Z tej listy wynika, że Witamborski mieszkał w mieście Berazategui, które jest obecnie częścią aglomeracji Buenos Aires. Nie da się jednak jednoznacznie stwierdzić, że chodzi tu o bohatera naszego eseju.

Bolesław Dworak, s. Walentyna (w aktach sprawy karnej jego imię i nazwisko zostały zapisane po rosyjsku jako Болеслав Дворак), został aresztowany 20 września 1939 r. przez funkcjonariuszy NKWD w Stanisławowie (obecnie Iwa-

17 вересня 1939 р. Совєтський Союз без оголошення війни напав на Польщу, яка відчайдушно боронилася від армії Третього Рейху. На захоплених територіях, серед яких була Волинь, під репресії потрапили насамперед ті, хто становив потенційну небезпеку для нових господарів. Зокрема, чисельною групою арештованих стали службовці поліції.

Про репресованих поліціантів із Рівненської області на сторінках «Волинського монітора» в рубриці «Повернуті із забуття» пише Tetiana Samsoniuk. Ми ж сьогодні пропонуємо вашій увазі дві історії службовців польської поліції, чії кримінальні справи, заведені enkawedystami, зберігаються нині в Державному архіві Волинської області.

Лонгіна Юліановича Вітамборського арештували 1 лютого 1940 р. у власному будинку, розташованому в Луцьку на вулиці Довга, 38 (сучасний мікрорайон Гнідава). У постанові на арешт наводиться обґрунтування: «Підозрюється в злочинах, передбачених ст. 54–13 ч. 1 Кримінального кодексу УССР, що виражається в тому, що Вітамборський до приходу частин Червоної армії служив у поліції».

Зауважимо, що в документах НКВД є такі варіанти написання прізвища: Вітомбурский, Вітомборский, Вітембурский, а замість імені «Лонгін» у деяких документах записано «Леонід». Проте потім слідчі встановили, що правильне написання прізвища – Вітамборський.

Лонгін Вітамборський народився в 1904 р. у селі Новостав на Рівнинці. Майже все своє трудове життя він працював мельником, а на службу в поліції його мобілізували в кінці серпня 1939 р., тобто прослужив він менш як місяць. Обов'язком Вітамборського було сторожувати залізничний міст через Стир за селом Рованці. Коли в Луцьк увійшла Червона армія, він здав гвинтівку й пішов додому.

Лонгін Вітамборський влаштувався працювати помічником крупчатника в Луцьку на Державному млині № 2. На момент арешту в нього були дружина Антоніна (32 роки) та дочка Кристина (10 років).

Слідчі намагалися з'ясувати, чи Вітамборський належав до партії ОЗН (пол. Obóz

Zjednoczenia Narodowego, укр. Табір національного єднання – політична організація, в яку входили так звані пілсудчики). Він відкидав звинувачення, але enkawedystам це не завадило звинуватити колишнього поліцейського в тому, що він «був активним членом партії ОЗН і перед приходом частин Червоної армії служив в органах польської поліції».

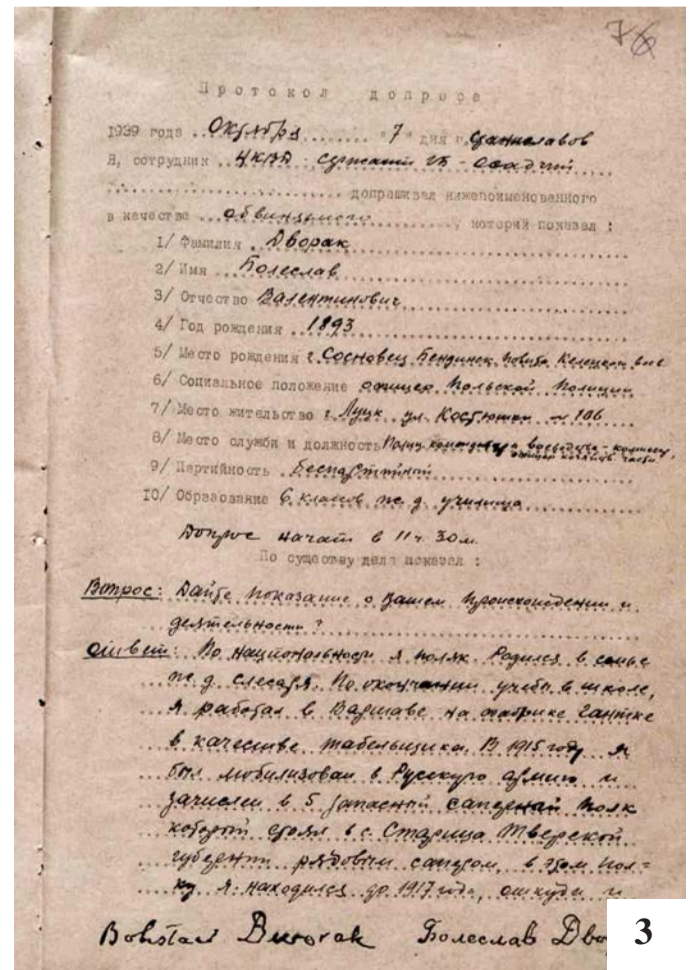
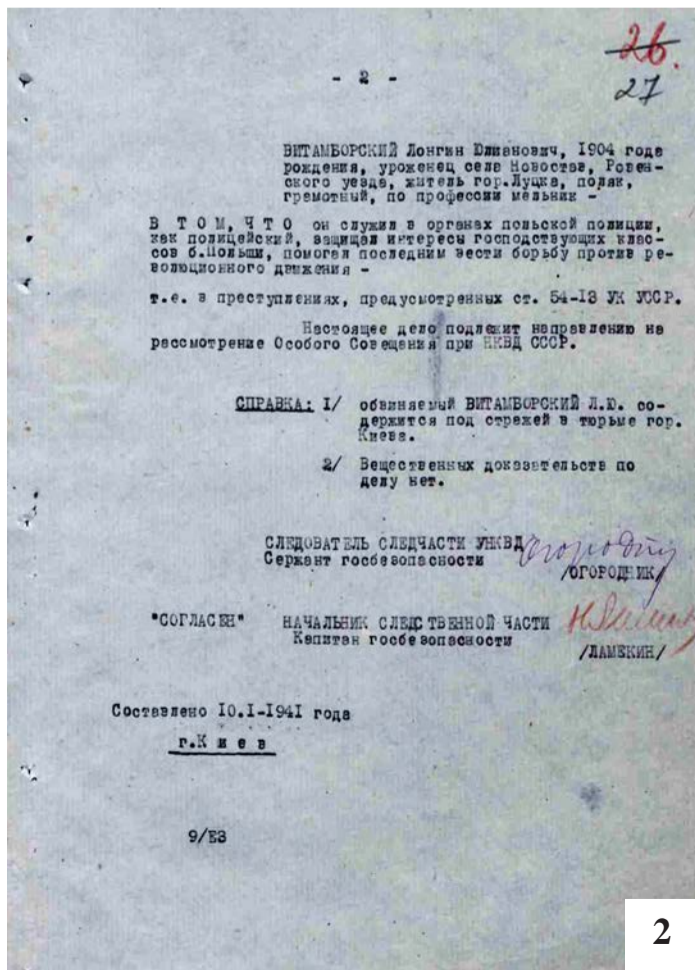
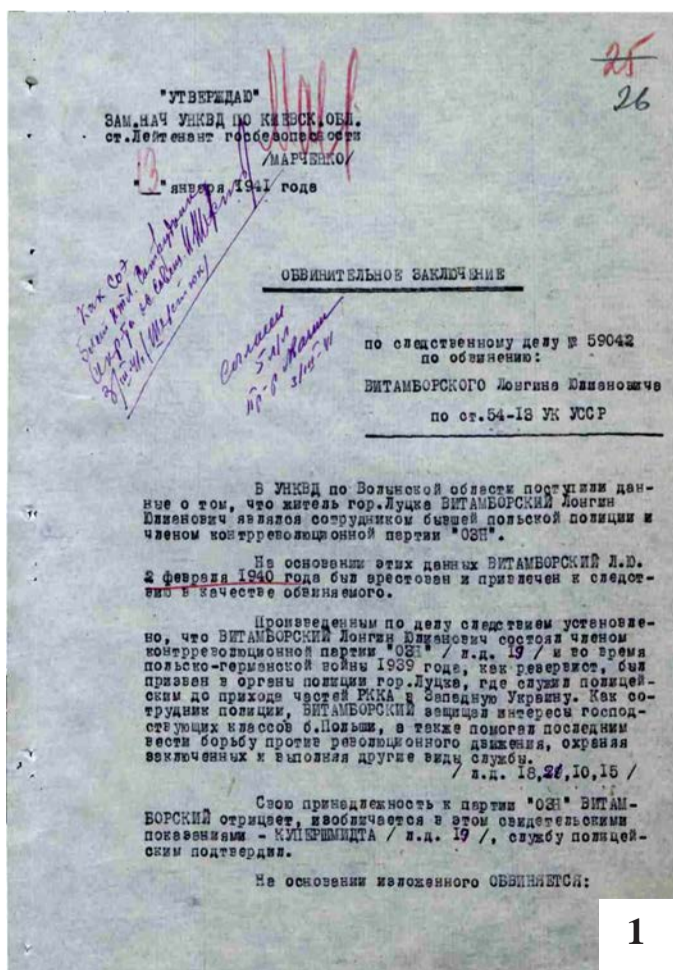
Вітамборського згодом перевели у в'язницю в Києві, де в нього діагностували компенсований порок серця. Але вердикт все одно був: «Придатний до середньої праці». Згідно з протоколом № 33 від 29 березня 1941 р., його помістили у виправно-трудова табір строком на п'ять років. Покарання ув'язнений відбував у Севпечлазі.

Заключенням прокуратури Волинської області від 2 червня 1989 р. Лонгіна Вітамборського реабілітовано. Документів, які проливають світло на його подальшу долю, у справі немає.

Редакції вдалося з'ясувати, що Лонгін Вітамборський похований на католицькому кладовищі Парк Лаун у Торонто (Kanada). Він прожив довге життя, адже помер у 1998 р. Поруч із ними похована дружина Антоніна, яка померла в 1994 р.

Також ім'я Лонгіна Вітамборського є у списку жертводавців на будівництво Польського дому в Буенос-Айресі. Його надрукувала газета «La voz de Polonia» – «Głos Polski» (№ 2227 від 24 листопада 1950 р.), яку видавала аргентинська Полонія. Цей список свідчить, що Вітамборський проживав у місті Берасатеґі, яке зараз входить до складу агломерації Буенос-Айрес. Щоправда, однозначно ствердити, що тут ідеться саме про героя нашого нариса, не можливо.

Болеслава Валентиновича Дворака працівники НКВД у Станіславі (тепер Івано-Фран-

Święty Mikołaj zawitał do Tarnopola

Святий Миколай завітав до Тернополя

Święty Mikołaj przyniósł prezenty dzieciom z Polskiego Centrum Kultury i Edukacji im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu.

7 i 8 grudnia Święty Mikołaj odwiedził Polskie Centrum Kultury i Edukacji im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu. Wręczył słodkie prezenty uczniom sobotniej szkoły języka polskiego oraz dzieciom członków Towarzystwa.

Tradycyjnie w rolę pomocników Świętego Mikołaja wcielili się prezes Polskiego Centrum Piotr Fryz oraz członkowie zarządu. Wręczyli słodkie upominki 35 dzieciom.

«Polskie Centrum Kultury i Edukacji im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu serdecznie dziękuje Konsulatowi Generalnemu RP w Łucku za prezenty i świąteczny nastrój dla dzieci» – powiedział Piotr Fryz.

Ałła Flissak,
Polskie Centrum Kultury i Edukacji
im. prof. Mieczysława Krąpca w Tarnopolu
Fot. Halina Witiak

Святий Миколай приніс подарунки дітям із Польського центру культури та освіти імені професора Мечислава Кромпця в Тернополі.

7–8 грудня Святий Миколай відвідав Польський центр культури та освіти імені професора Мечислава Кромпця в Тернополі. Він порадував учнів суботньої школи з вивчення польської мови та дітей членів товариства солодкими подарунками.

Традиційно роль помічників Святого Миколая виконали голова товариства Петро Фриз і члени правління. Всього вони передали солодощі 35 дітям.

«Польський центр імені Мечислава Кромпця в Тернополі висловлює щире подяку Генеральному консульству Республіки Польща в Луцьку за подарунки та святковий настрій для дітей», – зазначив Петро Фриз.

Алла Фліссак,
Польський центр культури та освіти
імені професора Мечислава Кромпця в Тернополі
Фото: Галина Вітяк

...do Łucka

Uczniowie szkoły sobotnio-niedzielnej, działającej w Łucku przy Stowarzyszeniu Kultury Polskiej imienia Ewy Felińskiej na Wołyniu, na długo zapamiętają tegoroczne mikołajki.

Pomocnikiem Świętego Mikołaja został konsul Krzysztof Wasilewski z Konsulatu Generalnego RP w Łucku. Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku życzył dzieciom z SKP imienia Ewy Felińskiej sukcesów i szczęśliwego losu. Tradycyjne życzenia i słodczyce stały się dobrą motywacją dla łuckiej młodzieży.

Radosne chwile z dziećmi dzielili nauczyciele i dyrektor szkoły. Program zajęć grudniowych

obejmuje nie tylko gramatykę i historię, ale także podnoszące na duchu opowieści o Świętach Bożego Narodzenia, Świętym Mikołaju, jak również śpiewanie kolęd.

Wiktor Jaruczyk,
Stowarzyszenie Kultury Polskiej
imienia Ewy Felińskiej na Wołyniu
Zdjęcia udostępnione przez autora

Pomocnikiem Świętego Mikołaja był konsul Kłysztof Wasилевський із Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку. Він привітав дітей із ТПК імені Еви Фелінської з прийдешніми Різдвяними та Новорічними святами, побажав успіхів і щасливої долі. Традиційні вітання і солодощі стали доброю мотивацією для юних лучан.

Радісні моменти розділили з дітьми вчителі школи та директор Олександр Свица. До на-

вчальної програми грудневих занять входять не тільки граматики, історія, а й життєствердні розповіді про Різдво, Святого Миколая, а також виконання колядок.

Віктор Ярчук,
Товариство польської культури на Волині
імені Еви Фелінської
Фото надав автор

...oraz do Dubna

10 grudnia kościół Świętego Jana Nepomucena w Dubnie odwiedził Święty Mikołaj. Przyniósł ze sobą nie tylko świąteczny nastrój, ale także prezenty dla dzieci.

Uczniowie sobotnio-niedzielnej szkoły przy Dubieńskim Towarzystwie Kultury Polskiej oraz dzieci członków organizacji recytowały Mikołajowi wiersze, a w zamian otrzymywały od niego miłe słowo oraz słodczyce.

Mikołajki dla dzieci zorganizowały Ałła Owsijk, Lilia Pawłowa, Tetiana Kondras, Olena Mudryk i Tetiana Hawrylenko z Dubieńskiego TKP.

«Wyrażamy słowa wdzięczności każdemu obrońcy. Niech Bóg was chroni. Tylko dzięki wam mogliśmy zorganizować to wydarzenie» – mówią w Towarzystwie.

Jana Kłymczuk,
Dubieńskie Towarzystwo Kultury Polskiej
Fot. Wołodimir Kłymczuk

Учні суботньо-недільної школи при Дубенському товаристві польської культури та діти членів організації під час зустрічі з Миколаєм розказували йому віршки, за що отримували від Святого добре слово й солодощі.

Свято для дітей організували Алла Овсіюк, Лілія Павлова, Тетяна Кондрас, Олена Мудрик і Тетяна Гавриленко з Дубенського ТПК.

«Ми висловлюємо подяку кожному захиснику та захисниці. Нехай Господь вас оберігає. Цей захід ми змогли провести тільки завдяки вам», – зазначили в товаристві.

Яна Климчук,
Дубенське товариство польської культури
Фото: Володимир Климчук

...і до Дубна

10 grudnia do kościoła Świętego Józefa w Dubnie przyjechał Święty Mikołaj. Wniósł do świątyni nie tylko świąteczny nastrój, ale i prezenty dla dzieci.

«Wołyńskie Słowiki» obchodziły 25-lecie

«Волинські соловейки» відсвяткували 25-річчя

Zespół pieśni i tańca «Wołyńskie Słowiki», działający przy Towarzystwie Kultury Polskiej im. Tadeusza Kościuszki, obchodził 25-lecie.

Z okazji jubileuszu «Wołyńskich Słowików» TKP im. Tadeusza Kościuszki zorganizowała koncert kołęd. Wydarzenie odbyło się 9 grudnia w Pałacu Kultury w Łucku. Wzięły w nim udział także zespoły z innych miast. Przybył m.in. zespół «Faustyna» z parafii rzymskokatolickiej Świętych Apostołów Piotra i Pawła oraz Miłosierdzia Bożego w Równem pod kierownictwem Andżeliki Fedorowej, duet w składzie Angelina Piweń i Nadia Fedoszczuk z Towarzystwa Kultury Polskiej w Kowlu oraz zespół «Polskie Kwiaty» działający pod kierownictwem Walerego Stelmaszczuka przy Towarzystwie Kultury Polskiej Ziemi Zdobunowskiej.

Swoimi występami artyści wprowadzali publiczność w atmosferę zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia.

Zespół «Wołyńskie Słowiki» został założony w 1998 r. Od początku prowadzony jest przez Piotra Miłogrodzkiego (kierownik muzyczny) i Antoninę Antonową (kierownik artystyczny). Za choreografię w zespole odpowiadają Halina Sokołowa i Jarosław Smyrnow, a z najmłodszymi artystami pracuje Lubow Bajgota.

W ciągu 25 lat działalności w «Słowikach» wyrosło kilka pokoleń artystów. Zespół regularnie bierze udział w różnych festiwalach w Ukrainie i za granicą. Kilka tygodni temu chór powitał Pierwszą Damę Polski Agatę Kornhauser-Dudę podczas jej wizyty w Łucku.

«Dzisiaj przepelnia nas radość ze święta, które podarowały nam nasze dzieci. Nasz zespół obchodzi dziś 25 lat. Chyba nigdy nikogo nie pozostawi obojętnym, niezależnie od tego, czy wykonuje pieśni religijne, ludowe czy patriotyczne. Nasze dzieci od 25 lat śpiewają je całkiem profesjonalnie. Dziś gościmy artystów z Równego, Kowla i Zdobunowa. Serdecznie dziękuję prezesom towarzystw, uczestnikom i kierownikom artystycznym zespołów, którzy przygotowali kołędę i zachwycili nas swoim śpiewem» – powiedziała Nina Poremska, prezes Towarzystwa Kultury Polskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Konsul Marzena Baranowska z Konsulatu Generalnego RP w Łucku wręczyła uczestnikom dyplomy. Gratulacje złożyła także Olena Makarowa z Wydziału Kultury Łuckiej Rady Miejskiej.

«W imieniu mera Łucka Ihora Poliszczuka gratuluję jubileuszu utalentowanym wykonawcom z «Wołyńskich Słowików». Dziękuję za stworzenie atmosfery ciepła i wzajemnego zrozumienia» – podziękowała artystom Olena Makarowa.

Z okazji 25-lecia życzenia złożyła również Ała Has, kierownik chóru «Wołyńskie Panie», działającego przy TKP im. Tadeusza Kościuszki.

«Występ Słowików był wspaniały! Wszyscy byli zachwyceni» – podzieliła się wrażeniami z wydarzenia Zofia Michalewicz, prezes Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Zdobunowskiej.

Tekst i zdjęcia: Olena Yemets

Ансамбль пісні й танцю «Волинські соловейки», який діє при Товаристві польської культури імені Тадеуша Костюшка, відзначив своє 25-річчя.

Із нагоди ювілею «Волинських соловейків» ТПК імені Тадеуша Костюшка організувало концерт колядок. Захід відбувся 9 грудня в Палаці культури міста Луцька. У ньому взяли участь також колективи з інших міст. Були тут ансамбль «Фаустина» з римо-католицької парафії Святих Апостолів Петра і Павла та Божого Милосердя в Рівному, яким керує Анжеліка Федорова, дуєт у складі Ангеліни Півень та Надії Федошук із Товариства польської культури в Ковелі, ансамбль «Польські квіти», який діє під керівництвом Валерія Стельмашука при Товаристві польської культури Здобунівщини.

Протягом усього заходу артисти співом і танцями занурювали глядачів в атмосферу прийдешніх Різдвяних свят.

Ансамбль «Волинські соловейки» заснували в 1998 р. Із самого початку він діяв під керівництвом Петра Милогородського (музичний керівник) та Антоніни Антонової (художня керівниця). За хореографію в колективі відповідають Галина Соколова та Ярослав Смирнов. Із найменшими артистами займається Любова Байгота.

За 25 років діяльності в «Соловейках» виховалося не одне покоління артистів. Ансамбль регулярно бере участь у різних фестивалях в Україні та за кордоном. Нещодавно саме цей колектив вітав у Луцьку першу леді Польщі Агату Корнгаузер-Дуду.

«Сьогодні нас переповнює радість свята, яке нам принесли наші діти. Нашому колективу сьогодні 25 років. Я думаю, що він ніколи нікого не залишить байдужим: чи виконуватиме релігійні пісні, чи народні, чи патріотичні. Наші діти досить професійно виконують їх уже протягом 25 років. Сьогодні ми приймаємо митців із Рівного, Ковеля та Здобунова. Я щиро дякую і головам товариств, і учасникам, і керівникам гуртів, які підготували колядки і порадували нас своїм співом», – сказала голова ТПК імені Тадеуша Костюшка Ніна Поремська.

Консул Мажена Барановська з Генерального консульства РП у Луцьку вручила учасникам концерту дипломи. Їх привітала також Олена Макарова з департаменту культури Луцької міської ради.

«Від імені Луцького міського голови Ігоря Поліщука вітаю талановитих виконавців із «Волинських соловейків». Дякую за створення атмосфери тепла і взаєморозуміння», – подякувала артистам Олена Макарова.

Із ювілеєм ансамбль привітала теж Алла Гас, керівниця хору «Волинські пані», який діє при ТПК імені Тадеуша Костюшка.

«Виступ «Соловейків» був суперовий! Всі були в захваті», – поділилася враженнями Софія Михалевич, голова Товариства польської культури Здобунівщини.

Текст і фото: Олена Ємець

«Фаустина» з Рівного

Дует із Ковеля

«Польські квіти» зі Здобунова

Wystawa o Annie Walentynowicz

Виставка про Анну Валентинович

W Łucku zaprezentowano wystawę poświęconą Annie Walentynowicz – działaczce polskiej opozycji w okresie PRL, Ukraince z pochodzenia, która zginęła 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie polskiego samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem.

Wystawa została odsłonięta 9 grudnia w nowo otwartym pubie «Pierwszy Wolontariacki» w Łucku. Wydarzenie odbyło się w ramach projektu «Centrum im. Anny Walentynowicz». Jest on realizowany przez Stowarzyszenie «W trosce o dom ojczysty» im. Anny Walentynowicz we współpracy z prezesem Niezależnego Związku Zawodowego Mediów Ukrainy Serhijem Szturcheckim, który zaprezentował wystawę w Łucku przy wsparciu hiperlokalnej sieci medialnej Район.in.ua.

Wystawa składa się z obrazów powstałych w oparciu o najszlachetniejsze fotografie z życia Anny Walentynowicz. Autorką pomysłu jest Magda Lenart-Zalewska ze Stowarzyszenia «W trosce o dom ojczysty». Wystawa powstała jako projekt polskojęzyczny, a następnie została uzupełniona i przetłumaczona na język ukraiński.

Wcześniej była eksponowana w Akademii Ostrogskiej. To właśnie tam w październiku tego roku, podczas międzynarodowej konferencji naukowej «Solidarność narodów», podjęto decyzję o utworzeniu Centrum im. Anny Walentynowicz w Równem.

Wśród wydarzeń zaplanowanych w ramach tego projektu są warsztaty polskiego reżysera Jerzego Zalewskiego na temat dokumentowania zbrodni wojennych. Jego film dokumentalny «Anna Walentynowicz. Skąd przychodzimy, kim jesteśmy, dokąd zmierzamy» był w tym roku wielokrotnie pokazywany w obwodzie rówieńskim, a w ramach różnych wydarzeń można było również obejrzeć go on-line.

Wystawa prezentowana w Łucku opowiada historię działaczki związkowej Anny Walentynowicz, znanej jako «Anna Solidarność» i «Matka Solidarności».

Anna Walentynowicz z domu Lubczyk urodziła się 15 sierpnia 1929 r. we wsi Sinne na Wołyniu (obecnie Sadowe w obwodzie rówieńskim) w rodzinie ukraińskich protestantów Nazara i Jefrosynii (Pryški) Lubczyków. W czasie wojny została wywieziona przez swoich pracodawców, Teleśnickich, którzy oszukali ją powiedziawszy, że cała jej rodzina zginęła. Zakazali jej także wspominać, że jest Ukrainką. Walentynowicz pracowała w Stoczni Gdańskiej, była także współzałożycielką Wolnych Związków Zawodowych.

Jej zwolnienie z pracy w sierpniu 1980 r., na kilka miesięcy przed emeryturą, wywołało strajk stoczniowców. Z jednego zakładu protest szybko rozprzestrzenił się na inne, wkrótce obejmując całe Wybrzeże. Dwa tygodnie później rząd zmuszony do ustępstw podpisał ze strajkującymi Porozumienia Sierpniowe. Jednym z rezultatów strajków było utworzenie Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego «Solidarność», który faktycznie stał się ruchem opozycyjnym.

13 grudnia 1981 r., aby opanować wymykającą się spod kontroli sytuację, władze wprowadziły w Polsce stan wojenny. Przewidywał m.in. internowanie działaczy opozycji, w tym Anny Walentynowicz. Procesy zapoczątkowane w sierpniu 1980 r. były już jednak trudne do zatrzymania. Pod koniec lat 80. Polska stała się pierwszym krajem obozu socjalistycznego, który rozpoczął transformację ustrojową, dając początek nieodwracalnym przemianom w Europie Środkowo-Wschodniej.

Konsul Marcin Chruściel z Konsulatu Generalnego RP w Łucku opowiedział o postaci Anny Walentynowicz i tym, jak była inwigilowana przez bezpiekę. Jego opowieść skłoniła zgromadzonych do dyskusji na temat rosyjskich zbrodni, jedną z nich była Zbrodnia Katyńska. W 2010 r. delegacja prezydencka, w składzie której znalazła się Anna Walentynowicz, leciała właśnie do Katynia, by oddać hołd ofiarom mordu.

«Do ostatnich lat nikt nie wiedział, że Anna Walentynowicz była Ukrainką. Kiedy reżyser Jerzy Zalewski, jej syn Janusz Walentynowicz i wnuk Piotr Walentynowicz przyjechali do Równego, szukali kościoła, w którym została ochrzczona. Okazało się, że kościół, w którym ochrzczono jego matkę, Janusz widzi ze swojego mieszkania w Gdańsku» – powiedział Serhij Szturchecki.

Reżyser sfilmował spotkanie z ukraińską rodziną, a materiał ten stał się podstawą filmu dokumentalnego o Annie Walentynowicz (więcej o filmie piszemy na str. 11).

«Moja ciotka po raz pierwszy przyjechała do Ukrainy w 1996 r.» – powiedziała jej siostrzenica Tetiana Bartycka, która jest szefową związku zawodowego w jednej z rówieńskich szkół. Od tego czasu Anna Walentynowicz przyjeżdżała do Równego co roku.

Tetiana Bartycka opowiedziała, jak rodzina Lubczyków szukała Anny i jak spotkała się z nią po raz pierwszy po wielu latach rozłąki.

Zaznaczyła, że na początku nie zdawała sobie sprawy z tego, kim była jej ciotka, gdyż Anna Walentynowicz stopniowo dzieliła się z rodziną informacjami o swojej działalności. Uświadamiać sobie, kim jest, zaczęła, gdy zobaczyła m.in. zdjęcie Anny Walentynowicz z papieżem Janem Pawłem II, opublikowane w autobiograficznej książce «Cień przyszłości», подарowanej przez nią rodzinie.

Wystawę odsłonięto w pubie «Pierwszy Wolontariacki», który został otwarty przez zespół wolontariuszy wspierających ukraińską armię. Założyciele i współwłaściciele pubu, Wasyl Capiuk i Pawło Capiuk, opowiedzieli o działalności wolontariackiej, a także o lokalu, który «powinien zarabiać i dzielić się» oraz stać się miejscem spotkań tych, którym zależy na wspieraniu armii.

Tekst i zdjęcia: Natalia Denysiuk

У Луцьку представили виставку про Анну Валентинович – діячку польської опозиції за часів Польської Народної Республіки, українку за походженням, яка загинула 10 квітня 2010 р. в катастрофі польського президентського літака під Смоленськом.

Експозицію презентували 9 грудня в нещодавно відкритому луцькому пабі «Перший волонтерський». Захід відбувся в рамках проекту «Центр імені Анни Валентинович». Його реалізує товариство «W trosce o dom ojczysty» імені Анни Валентинович (укр. «У турботі про рідний дім») у партнерстві з очільником Незалежної медіа-профспілки України Сергієм Штурхецьким, який за підтримки мережі гіперлокальних медіа Район.in.ua представив експозицію в Луцьку.

В основі виставки – картини, створені за сюжетами найвідоміших фотографій із життя Анни Валентинович. Авторка ідеї – Магда Ленарт-Залевська з товариства «W trosce o dom ojczysty». Експозицію розробили як польськомовний проект, а згодом доопрацювали й переклали українською мовою.

Раніше виставку представили в Національному університеті «Острозька академія». Саме там у жовтні цього року, під час міжнародної наукової конференції «Солідарність народів», було прийнято рішення про створення в Рівному Центру імені Анни Валентинович.

Серед заходів, запланованих у рамках цього проекту, – майстер-класи польського режисера Єжи Залевського з документування воєнних злочинів. Його документальний фільм «Анна Валентинович. Звідки ми приходимо, хто ми, куди прямуємо» цього року неодноразово показували на Рівненщині, доступними для перегляду в рамках різних заходів були також онлайн-покази.

Виставка, представлена в Луцьку, розповідає про діячку профспілкового руху Анну Валентинович, відому як «Анна Солідарність» та «Мати Солідарності».

Анна Валентинович (у дівоцтві Любчик) народилася 15 серпня 1929 р. в українській родині протестантів Назара та Єфросинії (Пріські) Любчиків у селі Sinne (нині Сadowe на Рівненщині). Під час війни її вивезли із собою роботодавці Телесницькі, обманувши, що вся її родина загинула, та заборонивши згадувати про те, що вона українка. Валентинович була працівницею Гданської корабельні та активною діячкою профспілкового руху в Польщі.

Звільнення її з роботи в серпні 1980 р., за кілька місяців до виходу на пенсію, викликало спротив робітників корабельні. Страйк одного закладу швидко перекинувся на інші, охопивши невдовзі все польське узбережжя. Уже за два тижні влада пішла на поступки робітникам, підписавши Серпневі порозуміння. Одним із результатів страйків стало створення Незалежної самоврядної профспілки «Солідарність», яка фактично стала опозиційним рухом.

13 грудня 1981 р., щоб вплинути на ситуацію, яка виходила з-під контролю, влада за-

провадила в Польщі воєнний стан. Одним із його заходів було інтернування відомих діячів опозиції, зокрема й Анни Валентинович. Проте процеси, розпочаті в серпні 1980 р., уже було важко зупинити. Наприкінці 80-х Польща стала першою країною соцтабору, в якій відбулися зміни в державному устрої, розпочавши незворотній процес змін у Центрально-Східній Європі.

Про масштаб постаті Анни Валентинович та переслідування її органами безпеки говорив консул Марцін Хрущель із Генерального консульства РП у Луцьку. Його розповідь підштовхнула присутніх до обговорення російських злочинів, одним із яких був Катинський злочин, на вшанування жертв якого у 2010 р. у складі президентської делегації летіла Анна Валентинович.

«До останніх років ніхто не знав, що Анна Валентинович – українка. Коли режисер Єжи Залевський, її син Януш Валентинович і внук Пьотр Валентинович приїхали до Рівного, вони шукали костел, в якому хрестилася Анна Валентинович. Виявилось, що костел, у якому хрестилася мама, Януш бачить зі свого помешкання у Гданську», – зазначив Сергій Штурхецький.

Знайомство з українською родиною режисера фіксував на камеру, ці кадри лягли в основу документального фільму про Анну Валентинович (більше про фільм на стр. 11).

«Уперше тітка приїхала в Україну в 1996 р.», – зазначила її племінниця Тетяна Бартіцька, яка, до речі, очолює профспілку в одній із рівненських шкіл. Відтоді Анна Валентинович щороку приїжджала на Рівненщину.

Тетяна Бартіцька розповіла присутнім про те, як родина Любчиків шукала Анну і як уперше за багато років із нею зустрілася.

За її словами, спочатку вона не усвідомлювала масштабу постаті своєї тітки. Анна Валентинович інформацією про свою діяльність ділилася з рідними поступово. На усвідомлення про те, ким вона є, пані Тетяну наштовхнуло, зокрема, фото Анни Валентинович на прийомі в Папи Римського Йоана Павла II, опубліковане в подарованій родині автобіографічній книзі «Тінь майбутнього».

Відкриття виставки відбулося в пабі «Перший волонтерський», який створила команда волонтерів, що підтримують українське військо. Про ідею закладу, який «має заробляти і ділитися», стати пунктом збору для тих, кому не байдуже, а також про волонтерську діяльність розповіли засновники та співвласники пабу Василь Цапюк і Павло Цапюк.

Текст і фото: Наталя Денисюк

Reżyser Jerzy Zalewski spotkał się z ukraińskimi dziennikarzami

Режисер Єжи Залевський зустрівся з українськими журналістами

W Łucku odbyły się warsztaty «Dokumentalistyka w czasie wojny». 14 grudnia przeprowadził je polski reżyser i producent Jerzy Zalewski. Dziennikarze z całej Ukrainy, którzy przybyli do Łucka na West Media Forum, mieli okazję do zapoznania się z jego dorobkiem.

Jerzy Zalewski pokazał zgromadzonym fragmenty filmu dokumentalnego «Anna Walentynowicz. Skąd przychodzimy, kim jesteśmy, dokąd zmierzamy», który zrealizował wspólnie z reżyserem Krzysztofem Wojciechowskim.

Film opowiada o losach Anny Walentynowicz, działaczki polskiej opozycji antykomunistycznej, począwszy od jej dzieciństwa na Równie, poprzez czasy stalinowskie w Polsce, aż do śmierci w katastrofie polskiego samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem.

Dokument opiera się na trzech głównych liniach narracyjnych. Pierwsza poświęcona jest najważniejszemu wydarzeniu z życia prywatnego i zawodowego Anny Walentynowicz. Druga przedstawia podróż jej syna i wnuka do Ukrainy w poszukiwaniu prawdy o jej pochodzeniu. Trzecia opowiada o poszukiwaniu jej szczątków. W lipcu 2012 r. krewni Anny Walentynowicz uzyskali dostęp do dokumentacji z Moskwy dotyczącej ofiar katastrofy smoleńskiej, w której odkryli rozbieżność między faktycznymi danymi a danymi dotyczącymi ciała pochowanego pod jej nazwiskiem, co zostało wkrótce potwierdzone w trakcie ekshumacji.

W 2014 r. ekipa filmowa wraz z synem i wnukiem Anny Walentynowicz udała się do Równego. Dokument przedstawia ich spotkanie z ukraińską rodziną i odkrywanie swoich ukraińskich korzeni.

Jerzy Zalewski zaprezentował publiczności fragmenty swojego filmu fabularnego «Historia Roja». Dramat opowiada o żołnierzach wyklętych, w szczególności o Mieczysławie Dziemiszewicz, ps. «Rój». Reżyser podzielił się także pomysłem na scenariusz filmu o kozackim atamanie Sewerynie Nalewajce, który według Mykoły Paszkowca, kuzyna Anny Walentynowicz, ma z nią wspólne korzenie.

Zalewski jest twórcą filmów fabularnych i dokumentalnych. Ostatnio dokumentował rosyjskie zbrodnie w Buczy i Irpieniu. Na spotkaniu w Łucku reżyser zaprezentował ujęcia z pogrzebu ofiar rosyjskiego ataku rakietowego na wieżę telewizyjną w Antopolu koło Równego.

«Obowiązkiem dziennikarza jest dokumentowanie życia i świata takim, jakim jest teraz» – powiedział Jerzy Zalewski. Kończąc spotkanie, zaprosił zgromadzonych do współpracy z Centrum im. Anny Walentynowicz, które wraz z siecią mediów hiperlokalnych Район.in.ua zorganizowało to wydarzenie.

Текст і знімки: Анастасія Басалка

У Луцьку відбувся майстер-клас «Документалістика в часи війни». Його 14 грудня провів польський режисер і продюсер Єжи Залевський. Журналісти з усієї України, які зібралися в Луцьку на West Media Forum, мали можливість ознайомитися з його творчим доробком.

Третя описує пошуки її останків. У липні 2012 р. рідні Анни Валентинович отримали доступ до документації з Москви про жертв Смоленської катастрофи, в якій виявили невідповідність фактичних даних з інформацією про тіло, поховане під її іменем. Проведена ексгумація лише підтвердила це.

У 2014 р. знімальна група разом із сином і внуком Анни Валентинович приїхала на Рівненщину. У фільмі задокументовані сцени їхньої зустрічі з українською родиною та пізнання ними свого українського коріння.

Єжи Залевський представив присутнім кадри зі свого фільму «Історія Рою». Стрічка розповідає про так званих виклятих солдатів, тобто польське повоєнне антикомуністичне підпілля, зокрема про долю Мечислава Джемешкевича на псевдо Рій. Режисер також поділився з присутніми ідеєю написати сценарій фільму про козацького ватажка Северина Наливайка, який, на думку Миколи Пашковця, двоюрідного брата Анни Валентинович, має з нею спільне коріння.

Залевський зняв низку художніх і документальних фільмів. Під час повномасштабного російського вторгнення в Україну він документував російські злочини в Бучі та Ірпені. На зустрічі в Луцьку режисер представив зняті ним кадри прощання з жертвами російського ракетного удару по телевізійній вежі, розташованій в Антополі біля Рівного.

«Обов'язок журналіста – документувати життя і світ таким, яким він є зараз», – сказав Єжи Залевський. Завершуючи зустріч, він запросив присутніх до співпраці з Центром імені Анни Валентинович, який разом із національною мережею гіперлокальних медіа Район.in.ua став організатором заходу.

Текст та фото: Анастасія Басалка

Тłumaczenie od kuchni z Andrijem Sawenciem

Перекладацька кухня з Андрієм Савенцем

Wybitny naukowiec, pisarz, tłumacz Andrij Saweńc zaprezentował studentom oraz wykładowcom Wołyńskiego Narodowego Uniwersytetu imienia Łesi Ukrainki książkę «100 wierszy Wisławy Szymborskiej».

Andrij Saweńc od wielu lat pracuje w Lublinie i od prawie 20 lat tłumaczy na język ukraiński wiersze polskiej noblistki Wisławy Szymborskiej.

Jego najnowsza książka ukazała się z okazji 100. urodzin słynnej pisarki i zawiera dokładnie sto wierszy. Na początku spotkania tłumacz podziękował Konsulatowi Generalnemu RP w Łucku za wsparcie wydania książki, która ukazała się w tarnopolskim wydawnictwie «Krok».

Spotkanie z Andrijem Sawenciem zostało zorganizowane w ramach projektu «Tłumaczenie od kuchni». Prezentacja książki odbyła się w formie wirtualnej i zgromadziła miłośników talentu polskiej autorki.

Andrij Saweńc opowiedział o swoim pierwszym zetknięciu z wierszami Wisławy Szymborskiej i potrzebie przetłumaczenia jej utworów na język ukraiński. Zaznaczył, że pracę tłumacza należy wykonywać tylko wtedy, gdy nie można bez tego żyć.

Ponieważ organizatorzy zaproponowali przeprowadzenie prezentacji w formie rozmowy uczestników spotkania z autorem tłumaczeń, pytań było wiele. Andrij Saweńc musiał opowiedzieć o tajemnicach tłumaczeń dzieł poetyckich, o uzyskaniu pozwolenia na publikację wierszy noblistki, o prawach autorskich, o osobliwościach współczesnej literatury w Polsce i Ukrainie itp.

Wydarzenie zostało zorganizowane przez Katedrę Literatury Ukrainkiej, Katedrę Polonistyki i Przekładu, Instytut Polski, Edukacyjno-Naukowe Laboratorium Ukraińsko-Polskiego Przekładu oraz Pracownię Naukowo-Edukacyjną Ukraińsko-Polskiego Pogranicza Literackiego działające na Wołyńskim Uniwersytecie Narodowym imienia Łesi Ukrainki.

Wiktor Jaruczyk,
kierownik Katedry Literatury Ukrainkiej
WUN imienia Łesi Ukrainki

Відомий науковець, письменник, перекладач Андрій Саве́нець представив студентам і викладачам Волинського національного університету імені Лесі Українки книжку «100 віршів Віслави Шимборської».

Андрій Саве́нець багато років працює в Любліні та майже 20 років перекладає українською вірші польської поетеси, нобелівської лауреатки Віслави Шимборської.

Його найновіша книга побачила світ з нагоди 100-річчя знаної письменниці і до неї увійшла саме сотня віршів. Автор перекладів на початку зустрічі подякував Генеральному консульству Республіки Польща в Луцьку за фінансування видання, яке вийшло в тернопільському видавництві «Крок».

Зустріч із Андрієм Савенцем в університеті організували в рамках проекту «Перекладацька кухня». Презентація книжки відбулася у віртуальному форматі і збрала прихильників таланту польської авторки.

Андрій Саве́нець розповів про перше знайомство із віршами Віслави Шимборської та потребу перекласти її твори українською мовою. Зазначив, що трансляторною працює

варто займатися лише тоді, коли не можеш цього не робити.

Оскільки організатори зустрічі запропонували провести презентацію у формі розмови всіх учасників із автором перекладів, то запитань було багато. Андрієві Савенцю довелося розповісти про секрети перекладів поетичних творів, про отримання дозволу на видання віршів нобелівської лауреатки, про авторське право, про особливості сучасної літератури Польщі та України тощо.

Захід організували кафедра української літератури, кафедра полоністики і перекладу, Інститут Польщі, Навчально-наукова лабораторія українсько-польського перекладу та Науково-навчальна лабораторія українсько-польського літературного пограниччя Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Віктор Яручик, завідувач кафедри української літератури
ВНУ імені Лесі Українки

Łuck pożegnał żołnierzy

Луцьк попрощався з полеглими воїнами

8 грудня w Łucku pożegnano 28-letniego Mykołę Miałkowskiego i 52-letniego Romana Obrazcowa. Obaj zostali pochowani w kwaterze wojskowej na miejskim cmentarzu w Haradzży.

8 грудня Луцьк провів в останню дорогу 28-річного Миколу Мялковського та 52-річного Романа Образцова. Їх обох поховали на секторі військових поховань на міському кладовищі в Гарадзжі.

«Mykoła mógł pracować i studiować, zostać wśród nas, ale uczynił inaczej. Wszyscy mężczyźni z jego rodziny są na froncie, on również poszedł do wojska, by bronić swojej ziemi. Roman też walczył do końca. Wiedział, że będzie mu trudno, ale zaciągnął się do armii i walczył» – powiedział po nabożeństwie żałobnym w katedrze Świętej Trójcy w Łucku jeden z duchownych towarzyszących poległym żołnierzom w ich ostatniej drodze.

Roman Obrazcow zmarł 5 grudnia w szpitalu wojskowym w wyniku odniesionych obrażeń. Został powołany do służby wojskowej w ramach mobilizacji. Walczył na kierunku chersońskim w morskiej brygadzie szturmowej.

Dzień wcześniej, 4 grudnia, wykonując zadanie bojowe zginął Mykoła Miałkowski. Przed rozpoczęciem pełnoskalowej rosyjskiej inwazji pracował w Lublinie. 24 lutego 2022 r. postanowił wrócić na Ukrainę i wstąpić do wojska. Służył w 100 Samodzielnej Brygadzie Obrony Terytorialnej.

«Z Ukrainy nadeszła bardzo smutna wiadomość. W czasie walk z rosyjskim agresorem zginął pracownik Urzędu Miasta Lublin Mykoła Miałkowski. Pracował w Wydziale Strategii i Przedsiębiorczości odpowiadając za projekty dotyczące współpracy akademickiej. W dniu wybuchu wojny wyjechał, by bronić swojej ojczyzny i walczyć o wolność. Niestety poniósł za to najwyższą cenę. Pamięć, cześć i szacunek dla Bohatera. Składam wyrazy współczucia rodzinie i bliskim Mykoły. Niech spoczywa w pokoju. Wiečna pamięć» – napisał 5 grudnia na swoim profilu facebookowym Krzysztof Żuk, prezydent Miasta Lublin.

Redakcja «Monitora Wołyńskiego» składa najszersze kondolencje Rodzinom i Bliskim poległych.

Tekst i zdjęcie: Natalia Denysiuk

«Микола міг трудитися й навчатися, залишатися поміж нас, але ж ні. Всі чоловіки в його родині перебувають на фронті, і він також узяв зброю в руки, щоб захищати свою землю. Так само й Роман стояв до останнього. Він знав, що

йому доведеться важко боротися, але він став і боровся», – сказав після завершення панахиди в кафедральному соборі Святої Трійці в Луцьку один зі священників, які проводжали в останню путь загиблих воїнів.

Roman Obrazcow помер 5 грудня у військовому госпіталі внаслідок отриманих поранень. Його призвали на військову службу по мобілізації. Воював на херсонському напрямку в морській штурмовій бригаді.

Днем раніше, 4 грудня, під час виконання бойового завдання загинув Микола Мялковський. Перед початком повномасштабної російської агресії він працював у Любліні. 24 лютого 2022 р. Микола вирішив повернутися в Україну й піти до війська. Служив у 100-й окремій бригаді територіальної оборони.

«Ми отримали дуже сумну звістку з України. У боях із російським агресором загинув працівник мерії міста Любліна Микола Мялковський. Він працював у департаменті стратегій і підприємництва, відповідав за проекти, пов'язані з академічною співпрацею. У день початку війни він поїхав захищати свою Батьківщину й боротися за свободу. На жаль, він заплатив найвищу ціну. Пам'ять, честь і пошана Героєві. Висловлюю співчуття рідним і близьким Миколі. Нехай спочиває в мирі. Вічна пам'ять», – написав 5 грудня на своєму профілі у Facebook мер Любліна Кшиштоф Жук.

Redakcja «Волинського монітора» висловлює щирі співчуття рідним і близьким загиблих.

Текст і фото: Наталя Денисюк

Zmarła najstarsza parafianka kościoła Świętego Jana Nepomucena w Dubnie

Померла найстарша парафіянка костелу Святого Йоана Непомука в Дубні

W wieku 94 lat zmarła najstarsza parafianka kościoła Świętego Jana Nepomucena w Dubnie, Leokadia Czuzdiuk z domu Zalewska.

У 94-річному віці померла найстарша парафіянка костелу Святого Йоана Непомука в Дубні Леокадія Чуздук, у дівоцтві Залевська.

Pani Leokadia urodziła się w Sławucie w obwodzie chmielnickim. Z wykształcenia była księgową, absolwentką Odeskiego Uniwersytetu Gospodarki Narodowej. Do Dubna została skierowana po studiach. Pracowała jako starszy inżynier centrum obliczeniowego.

Z mężem Mikołajem, z którym wzięła ślub w 1954 r., miała dwoje dzieci oraz dwoje wnucząt.

Od momentu zwrotu wiernym w 1992 r. w Dubnie kościoła pani Leokadia nie opuściła prawie żadnej mszy.

«Dobre, pogodne wspomnienia o pani Leokadii na zawsze pozostaną w sercach parafian kościoła Świętego Jana Nepomucena. Trudno znaleźć słowa pocieszenia, gdy ustaje bicie serca osoby, która była tak ważna w życiu, ale pamięć o tych, którzy uczciwie żyli i pozostawili po sobie dobre uczynki, zawsze będzie trwalsza niż śmierć! Jesteśmy głęboko zasmuceni tą niepowetowaną stratą i składamy najszersze kondolencje rodzinie zmarłej. Wierzmy, że Pan Bóg w swoim nieprzebranym miłosierdziu przyjmie jej jasną i szczerą duszę do Królestwa Niebieskiego. Podzielamy ból i żałobę bliskich!» – współczują parafianie kościoła w Dubnie.

Redakcja «Monitora Wołyńskiego» również składa rodzinie i przyjaciołom szczerze kondolencje z powodu śmierci Leokadii Czuzdiuk.

Tekst i zdjęcie: Jana Kłymczuk, Dubieńskie Towarzystwo Kultury Polskiej

Pani Leokadia narodziła się u Sławucie na Хмельниччині. Закінчила Одеський університет народного господарства за спеціальністю

«Бухгалтер». До Дубна потрапила за направленням. Працювала старшим інженером обчислювального центру.

Із чоловіком Миколою, з яким побралися в 1954 р., мали двоє дітей та двоє внуків.

Відколи в 1992 р. у Дубні відкрили костел, пані Леокадія не пропустила майже жодної меси.

«Добрий, світлий спомин про пані Леокадію назавжди залишиться в серцях парафіян костелу Святого Йоана Непомука. Важко знайти слова втіхи, коли зупиняється серце людини, яка була найголовнішою в житті, проте світлі спогади про тих, хто залишив по собі добрі справи та чесно прожив своє життя, завжди будуть сильніші за смерть. Глибоко сумуємо з приводу цієї непоправної втрати та висловлюємо щирі співчуття родині померлої. Віримо, що Всемилостивий Господь прийме її світлу та щире душу в Царство Небесне. Поділяємо біль та горе рідних», – зазначають парафіяни дубенського костелу.

Redakcja «Волинського монітора» також висловлює щирі співчуття рідним і близьким із приводу тяжкої втрати.

Текст і фото: Яна Климчук, Дубенське товариство польської культури

Dominik Połoński – wiolonczelista niezłomny

Домінік Полонський – незламний віолончеліст

Był genialnym i wybitnym wiolonczelistą. Przez zły los został naznaczony piętnem śmierci w samym środku swojej kariery. Wszystko przez nowotwór mózgu i kolejne ciężkie operacje. Był jedynym na świecie muzykiem, który grał na wiolonczeli, używając tylko prawej ręki. W jednym z wywiadów stwierdził zdecydowanie: «Pokonałem raka mózgu jedynie dla wiolonczeli».

Dominik Połoński urodził się w roku 1977 w Krakowie. Studia ukończył w Akademii Łódzkiej w klasie profesora Stanisława Firleja. Swoje umiejętności rozwijał w znanej uczelni Escuela Superior de Musica Reina Sofia w Madrycie w klasie wiolonczeli Natalii Szachowskiej.

Zdobył Grand Prix i nagrodę za najlepsze wykonanie utworu patrona w Międzynarodowym Konkursie Indywidualności Muzycznych im. Aleksandra Tansmana w Łodzi. Zajął drugie miejsce w Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie. Zdobył też Grand Prix w roku 2002 na International Europhony Competition w Bukareszcie. Był najpierw nominowany do nagrody Fryderyka w roku 2002, a zdobył ją w roku 2006 za album z koncertem wiolonczelowym Schumana. Paszport «Polityki» otrzymał natomiast w 2003 r.

Po operacji mózgu, którą przeszedł w wieku 27 lat, w 2004 r., został częściowo sparaliżowany i jego lewa ręka nie była już w stanie służyć mu do grania. Jednak dzięki determinacji i silnej woli wrócił na scenę w 2009 r.

Specjalnie dla niego zaczęli pisać Olga Hans, Weronika Ratusińska, Artur Zagajewski, Sławomir Kaczorowski, Sławomir Zamusko, Andrzej Kwieciński i Dariusz Przybylski. Dzięki nim mógł grać tylko prawą ręką.

Wszystko to nie było łatwe, bo razem musieli szukać całkowicie nowych rozwiązań technicznych i nowych dźwięków. Wiolonczelista musiał też zmienić sposób trzymania smyczka. Trzeba było także skrócić struny, żeby można było wydobyć z wiolonczeli różne wysokości dźwięku jedną ręką – prawą. Olga Hans przestroiliła również wiolonczelę, na której grał Połoński.

Artur Zagajewski napisał dla niego kilka utworów, które zostały nagrodzone na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w 2017 r. Były to między innymi «Płatki żółtej róży» i «Cantona». Póki miał siły, grał koncerty i żył dla muzyki. Jednak choroba nie dała za wygraną i śmierć zabrała Dominika Połońskiego 20 czerwca 2018 r. Miał zaledwie 41 lat, a przed sobą wspaniałą karierę i wiele koncertów na scenach światowych.

Przed śmiercią wyraził nadzieję, że utwory, które powstały dzięki niemu, będą wykonywane przez innych artystów także wtedy, kiedy już jego nie będzie na świecie. Ten wielki artysta – muzyk

niezłomny – został pochowany na cmentarzu w Łodzi. Należy podziwiać jego miłość do muzyki, siłę woli i waleczność oraz niepoddawanie się tragicznemu losowi.

W wywiadzie z 2016 r. zwierzył się: «Wybitnym artystą jest się dzięki sercu, które tworzy emocje, i wyobraźni, która tworzy z emocji inspirowanych zapisem nutowym wspaniałą przestrzeń barw. Liczba kończyn czy palców nie ma najmniejszego znaczenia. Przecież nie każdy, kto posiada dziesięć palców, jest artystą-wiolonczelistą czy pianistą. Muzyka jest w środku, a czym ją wyrazić to bez znaczenia, jeżeli budzi w odbiorcy emocje».

W reportażu radiowym Dariusza Panka artysta powiedział «Chcę więcej». Te słowa wskazują na jego wielką siłę woli i determinację, by do końca życia zajmować się tym, co ukochał najbardziej – muzyką na wiolonczelę.

Dominik Połoński współpracował z Akademią Muzycznymi w Łodzi oraz Krakowie. Uczestniczył w wielu kursach i warsztatach. Uczył młodych instrumentalistów interpretacji utworów muzycznych. W 2016 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Był wielkim autorytetem muzycznym. Występował w Programie 2 Polskiego Radia. Został także ambasadorem kampanii społecznej «Save the Music».

Aleksandra Rek zdążyła nakręcić film o Połońskim – zarówno o jego życiu zawodowym, jak i prywatnym. Film nosi tytuł «Wariacja na wiolonczelę solo». Oto link do zwiastuna tego filmu: <https://cutt.ly/1wSy9FxFZ>.

Pod następnym linkiem możemy obejrzeć koncert i wręczenie Fryderyków w 2006 r.: <https://cutt.ly/FwSy3g2G>.

Z całego serca polecamy ten reportaż, filmy, muzykę Dominika Połońskiego, wartości, które niósł ludziom dzięki swojej muzyce. Możemy stawiać go jako wzór do naśladowania dla innych. Jego przekaz był jasny: nie wolno poddawać się przeciwnościom losu, ale należy walczyć z całym sercem o swoje marzenia, plany i miłość.

Wiesław Pisarski,
nauczyciel języka polskiego
skierowany do Kowia przez ORPEG

Na zdjęciach: 1. Wręczenie Fryderyka w 2006 r. Klatka z filmu na YouTube. 2. Nagrobek Dominika Połońskiego na Starym Cmentarzu w Łodzi. Autor Maciek Szostek, CC BY-SA 4.0.

Winn był genialnym i widatnym wiolonczelistą. Nemiloserdna доля звела його зі смертю в розпал кар'єри. Новоутворення в мозку. Низка складних операцій. Полонський був єдиним у світі музикантом, який грав на віолончелі лише правою рукою. В одному з інтерв'ю він рішуче заявив: «Я поборов рак мозку тільки завдяки віолончелі».

Домінік Полонський народився в 1977 р. у Кракові. Музичну освіту здобув у Лодзькій академії у класі професора Станіслава Фірлея. Далі розвивав свої таланти у славнозвісній Вищій музичній школі імені королеви Софії в Мадриді у класі віолончелістки Наталії Шаховської.

Музикант здобув гран-прі та премію за найкраще виконання твору patrona на Міжнародному конкурсі музичних особистостей імені Александра Тансмана в Лодзі. Посів друге місце на Міжнародному конкурсі віолончелістів імені Вітольда Лютославського у Варшаві. Отримав гран-прі у 2002 р. на International Europhony Competition у Бухаресті. Полонського номінували на нагороду «Фридерик» у 2002 р., а здобув він її у 2006 р. за альбом із віолончельним концертом Шумана. А нагороду «Паспорт» видання «Політика» музикант одержав у 2003 р.

Унаслідок операції на мозку, яку він переніс у 27 років, Домініка частково паралізувало. Музикант більше не міг грати на інструменті лівою рукою. Проте завдяки цілеспрямованості та сильній волі у 2009 р. Полонський повернувся на сцену.

Спеціально для нього почали писати Ольга Ханс, Вероніка Ратусінська, Артур Загаєвський, Славомір Качоровський, Славомір Замушко, Анджей Квецінський і Даріуш Пшибильський. Завдяки їм він міг грати тільки правою рукою.

Це було дуже непросто, адже разом вони мусили шукати цілковито нові технічні рішення й звучання. Віолончеліст також був змушений змінити спосіб тримання смичка. Потрібно було й укоротити струни, щоб можна було видобути з віолончелі звуки різної висоти лише однією рукою. Ольга Ханс перелаштувала віолончель Полонського.

Артур Загаєвський написав для музиканта кілька творів, які відзначили нагородами на Міжнародній трибуні композиторів ЮНЕСКО у 2017 р. Це, зокрема, «Пелюстки жовтої троянди» і «Канцона». Доки вистачало сил, артист грав концерти і жив для музики. Проте хвороба не відступала. Домінік Полонський помер 20 червня 2018 р. у 41-річному віці.

Перед смертю він висловив надію, що твори, написані спеціально для нього, будуть виконувати інші митці. Цього великого артиста, незламного музиканта поховали на кладови-

щі в Лодзі. Варто схилити голову перед його любов'ю до музики, силою волі, бойовим духом і спротивом трагічної долі.

В інтерв'ю у 2016 р. він зізнався: «Видатним артистом стають завдяки серцю, яке генерує емоції, та уяві, яка з емоцій, натахнених нотним записом, створює прекрасну палітру барв. Кількість кінцівок чи пальців не має жодного значення. Адже не кожен, хто має десять пальців, є артистом-віолончelistом чи піаністом. Музика – вона всередині, а чим ми її виразимо, це неважливо, якщо вона викликає в реципієнта емоції».

У радіо-репортажі Даріуша Панка митець сказав: «Я хочу більше». Ці слова говорять про його величезну силу волі й цілеспрямованість, аби до кінця життя займатися тим, що він любив найбільше, – грою на віолончелі.

Домінік Полонський співпрацював із Лодзькою музичною академією та Краківською музичною академією, брав участь у багатьох курсах і майстер-класах. Учив молодих інструменталістів інтерпретувати музичні твори. У 2016 р. здобув звання доктора музичних наук. Був великим музичним авторитетом. Виступав на Другому каналі «Польського радіо». Музиканта обрали реципієнтом соціальної кампанії «Save the Music».

Александра Рек встигла зняти фільм про Полонського – і про його професійне, і про особисте життя. Стрічка називається «Варіація на віолончелі соло». Ось посилання на трейлер цього фільму: <https://cutt.ly/1wSy9FxFZ>.

А за цим посиланням можна подивитися концерт і вручення статуетки «Фридерик» у 2006 р.: <https://cutt.ly/FwSy3g2G>.

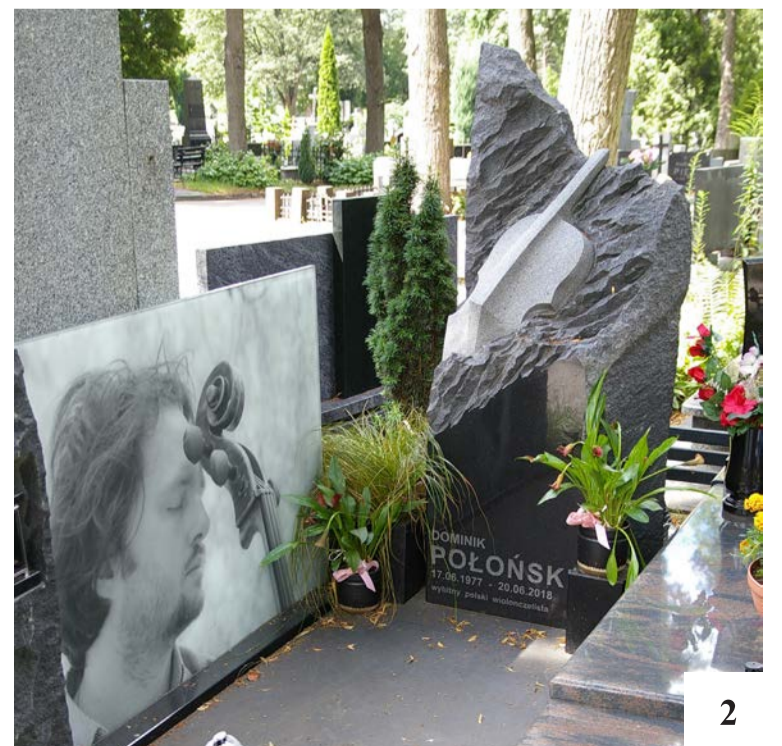
Від усього серця рекомендуємо цей репортаж, ці фільми, музику Домініка Полонського, цінності, які він ніс людям за допомогою своєї творчості. Можна ставити його у приклад іншим. Його послання було чітким: не можна коритися випробуванням долі, а варто з усіх сил боротися за свої мрії, плани та любов.

Веслав Пісарський,
учитель польської мови,
скерований до Ковеля організацією ORPEG

На фото: 1. Вручення статуетки «Фридерик» у 2006 р. Кадр з роликів на YouTube. 2. Нагробок Домініка Полонського на Старому кладовищі в Лодзі. Автор: Maciek Szostek, CC BY-SA 4.0. 3.

1

2

Odezwa do rodziców

Z chwilą, gdy moje koleżanki zostawały młodymi mamami, ich zachowanie zaczynało przybierać przeróżne, dość dziwne formy, a tematy, wokół których toczyły się wszystkie rozmowy, wprawiały mnie w osłupienie.

Niezależnie od tego, jaki był początek wymiany zdań, mogła to być pogoda, wyniki na giełdzie lub ostatni film w kinie, tak czy siak za każdym razem kończyło się na wysłuchiwaniu tyrańców o zakupach, kolkach, ulubionych smakach maluchów i oczywiście niespotykanej wręcz inteligencji tudzież zdolnościach pociech.

Nieważne, że Kasia, Zosia, Franek czy Antek ledwo co skończyli trzy lub cztery miesiące i mało jeszcze ogarniali świat, a już było wiadomo, że oto rosną nam geniusze, odkrywcy, pisarze – nobliści po prostu. Każde nowe słowo, każde urodziny i inne kinder party uwieczniane były na tasiemcowych filmach, które później miast cieszyć rodzinę, co byłoby rzeczą w pełni zrozumiałą, doprowadzały do czarnej rozpaczki bezdzietnych przyjaciół zmuszanych przez wiele godzin do oglądania tych «dzieł» z życia wziętych.

Gdy latorośle podrosły nieco, do niekończących się monologów dumnych rodziców doszły jeszcze występy dziatwy. Podczas wszystkich spotkań towarzyskich program obowiązkowy obejmował wysłuchanie z należytą uwagą oraz zachwytem wymalowanym na twarzy (brak owego skutkowało pytaniem zadany dość charakterystycznym tonem: «Nie podobało ci się?! Hubert tak się starał, a pani w przedszkolu nie ma słów uznania!») wyuczonych i mozolnie odtworzonych wierszyków i piosenek.

Zawsze w takiej kolejności. Wyrażenie uznania i pochwały jednym zdaniem także nie wchodziło w grę. Należało wygłosić pean na cześć młodocianego artysty, a odwołując się do wyjątkowego występu z całą mocą przedstawić wizję pasma sukcesów, jakie niewątpliwie czekają na tak uzdolnionego a mądrego przylatka.

Wydawałoby się, że z biegiem lat i dorastaniem dzieci rodzice trochę okrzepną i odpuszczą swoim przyjaciołom opowieści z życia rodzinnego. W wielu przypadkach tak się stało i ciało rodzicielskie nabrało zdrowego dystansu. Niestety nie u wszystkich. Co więcej, w sukurs niekończącym się opowieściom o dorosłym już życiu Kasi, Zosi, Franka czy Antka przyszła technologia i miliony filmików nagranych przy pomocy komórek.

Teraz już nie trzeba organizować spotkań towarzyskich, aby chwytając rozmówcę za guzik

przy płaszczu trzymać go 30 minut pod parasolem i pokazywać dojrzałe dziecię jak pływa, lata, trenuje, piecze ciasta – czyli robi takie rzeczy, o których filozofom się nie śniło.

Drodzy, szanowni rodzice! My wszyscy, skazani na wasze zdecydowanie za długie opowiadanie o dzieciach, prosimy o to, że może następnym razem tylko już ten wierszyk wysłuchamy, ale bez piosenki. Nasz stoicki spokój, sympatia do was i wyrozumiałość też mają swoje granice.

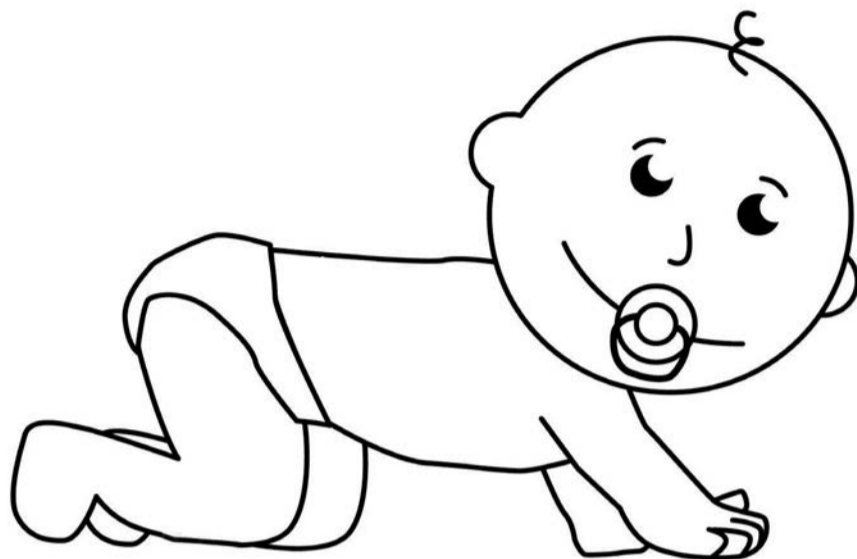
Tasiemcowy film, czyli bardzo, bardzo długi.

Czarna rozpacz, czyli taka najgorsza z możliwych pojawiająca się wówczas, gdy nie ma nadziei na pozytywne rozwiązanie jakiegoś problemu.

Wprawić kogoś w osłupienie – zadziwić go, zaskoczyć.

Stoicki spokój – a więc taki, że nikt i nic nie jest w stanie go zakłócić.

Gabriela Woźniak-Kowalik,
nauczycielka skierowana do Łucka i Kowla przez ORPEG

Vidkoly moji podругy stali mladymy mamamy, iħnya povedinka pochnala nabuvaty najrižnomaniťniħ, dosyť divnyħ, form, a temi, dovkola jakyħ tochnly vsi rozmovy, vvodyly mene v ostopvinnia.

vidobrazhatsya na oblychni (vidsutnysti ostanynoho vyklykae pytannya, postavlene dosyť charakternym tonom: «Toby ne spodobalosya?! Taj Gubert tak staravsia, a vyhovatelka v ditsadku navit ne poxvalyť!»), vlyvchnyħ i staranno vykonanyħ vıřshyka ta piśenky.

Zavždy same v takij čerhovosty. Jakco zaxvat i poxvalu vyslovleno odnym rečenniam, če takoc ne zaxahovuet'sja. Potriбно vygolosyty poxvalnyu odu na čest mladogo daruvannya ta barvysto opysaty ty uspyħy, jaky, bezsumnıvno, očkıvuyt na takogo rozumnogo trylıťka.

Zdavalosja b, ŗo z plınom rokıv i pidrostanniam dıťey batky troħy očunyayut i daruyot svoım druzyam opovydky iz siմeynogo жыťta. U bağatoh vypadkah batky stayut troħy vrvınovajenıšymy. Na žaly, ne vsi. Ba bıl'she, na pidmogu bezkınečnym rozpovıdjam pro dorosle жыťta Kasy, Zosı, Franeka czy Anteka prıchodyat sučasnı technologıy ta mılıyony vıdeorolyky, zapysanyħ na mobıl'ny.

Teper vže ne treba zaproshuvaty druzyv u gostı, ŗob, sħopyvšy spıvrozmovnyka za ėdzık na plašy, trımaty yogo pıv godıny pid parasoleu i pokazuvaty yomu, yak dozrıle dıťya plavae, lıtae, trenuet'sja, peče tıstčka, tobo robyť takı rečy, pro jakı fılosofy y ne mrıayly.

Dorogı batky! My vsı, prırečeny na vašu rıřučıť detailno rozpovısty pro svoı dıťey, prosımo: može, nastupnogo razuy my posluħaemo lyše vıřshık – bez piśenky? Naš stoıčny spokıy, sımpatıya do vas i rozumınnia teж mauy meży.

Tasemčevıy fıľm (**tasıemčovy film**), tobo duže-duže dovğy. Tasemec (bıčacyy cıp'ıak) – odın iz vıdıv gelymıntıv.

Čornıy rozpac (**czarna rozpacz**), tobo najğıršıy iz moğlyvyħ, takıy, jakıy z'yvlyet'sya tody, kołı nemae žodnoı nadıy na pozıtyvne rozv'ızannia yakoyś problemy.

Vvodyty kogos' v ostopvınnia (**wprawyć kogoś w osłupienie**) – zdıvuvaty kogos', prıgolomšyty.

Stoıčny spokıy (**stoıckı spokıj**), tobo takıy, yakogo nıħto i niščo ne v stanı poruřhıty.

Gabriela Woźniak-Kowalik,
učıtelka, skerovana do Łucka i Kowla
organızacıey ORPEG

Study Tours to Poland

Фонди «Лідери змін» та «Боруссія» запрошують активних студентів із Молдови та України взяти участь у програмі Study Tours to Poland (STP).

«Наша мета – створювати можливості для людей із різних країн зустрічатися та пізнавати один одного. Таким чином ми хочемо будувати та розвивати відносини в нашій частині Європи. Орієнтирами в цьому процесі є люди,

інституції та організації з Польщі, які діляться з учасниками своїми історіями успіху та викликами», – зазначають організатори програми STP у Facebook.

ЩО TAKE STP

STP – це півтора тижня інтенсивної роботи в міжнародній групі однодумців, під час якої учасники матимуть можливість отримати нові знання та навички, познайомитися з цікавими людьми, відвідати різні заходи. STP – це не тільки новий досвід, але й передача власного. На відпочинок залишається небагато часу, але спільні години, проведені з іншими учасниками, організаторами та волонтерами, дають можливість ближче пізнати ровесників із сусідніх країн та знайти нових друзів.

Для участі в STP кандидати проходять відбір на конкурсній основі.

ХТО МОЖЕ СТАТИ УЧАСНИКОМ STP

У програмі Study Tours to Poland можуть узяти участь успішні студенти вищих навчальних закладів, які поєднують здобуття освіти з позанавчальною діяльністю своїх вишів (наприклад, у студентському самоврядуванні), або такі, що проявляють активність у діяльності громадських/молодіжних організацій, волонтерських рухах тощо, та відповідають наступним формальним вимогам:

- I. Є громадянами Молдови або України.
- II. Народилися у проміжку 1 липня 2001 р. – 31 грудня 2005 р.
- III. Проживають і навчаються у вищих навчальних закладах країн-учасниць програми (Молдови і України), а також Болгарії, Естонії,

Латвії, Литви, Німеччині, Польщі, Румунії, Словаччині та Чехії.

IV. Мають дійсний закордонний паспорт (термін дії паспорта – щонайменше до 30 вересня 2024 р.).

V. Ще не брали участі у програмі Study Tours to Poland.

ПОДАННЯ ЗАЯВКИ НА УЧАСТЬ У STP

Процедура подання заявки на участь у програмі БЕЗПЛАТНА!

ПРИЙОМ І РОЗГЛЯД ЗАЯВОК

Заявки можна подавати до 22 січня 2024 р. включно (до 23:59 за польським часом).

Інформацію про результати конкурсу кожен кандидат отримує індивідуально до 22 лютого 2024 р. на поданий у заявці мейл.

ТЕРМІНИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ

Візити відбуватимуться у квітні–травні 2024 р. (конкретні дати участі буде запропоновано кожному з учасників, які пройдуть відбір). Тривалість візиту – 11 днів.

ВИТРАТИ, ПОВ'ЯЗАНІ З УЧАСТЮ У ПРОГРАМІ

Програма Study Tours to Poland фінансується Польсько-американським фондом свободи.

Під час візиту організатори забезпечують учаснику:

ПРАСА // РОБОТА

Вакансії у Волинській області

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець	Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець	Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Сортувальник у виробництві харчової продукції	18 000	Сортування заморожених ягід за розміром та якістю. Готовність до фізичної роботи. Княгининок	Слюсар-сантехнік	8 400	Монтаж та обслуговування сантехнічного обладнання. Луцьк	Слюсар з ремонту устаткування теплових мереж	19 000	Проведення ремонту теплових камер; виконанні складальні, реконструктивні та монтажні роботи середньої складності на трубопроводах, такелажні роботи з вертикального й горизонтального переміщення вузлів та елементів за допомогою вантажопідійомних механізмів і спеціальних пристроїв; проводить пневматичне випробування трубопроводів і запірної арматури, шурфування підземних комунікацій на перетині з тепловими мережами, робить піщану або щебеневу набивку під асфальт під час ремонту теплотраси. Луцьк
Столяр	10 000	Виготовлення складних деталей, елементів меблів та вбудованих меблів із застосуванням ручного, механізованого та електричного інструменту, на деревообробних верстатах. Ратне	Слюсар-сантехнік	6 700	Поточний ремонт санітарно-технічного обладнання. Луцьк	Сушильник папероробної (картоноробної) машини	17 000	Веде процес сушіння, каландрування та намотування паперового полотна на картоноробній машині, ліквідує обриви паперового полотна, заправляє полотно паперу в сушильну частину машини, контролює роботу підконтрольного обладнання. Луцьк
Столяр	10 000	Столярні роботи в будинках, які обслуговує РЖКП-1. Ковель	Слюсар-сантехнік	6 700	Розбирати, ремонтувати і складати деталі та вузли сантехнічних систем центрального опалення, водопостачання, каналізації. Ківерці	Машиніст машини для виробництва виробів з паперу	18 000	Машиніст машини по виготовленню картонних виробів (кутників). Луцьк
Столяр	12 000	Виконує весь комплекс столярних робіт по виготовленню меблів, дотримання правил техніки безпеки. Луцьк	Водій автотранспортних засобів	50 000	Міжнародні перевезення пасажирів (туристичні)	Машиніст машини для виробництва виробів з паперу	11 000	Управління верстатами, виконання вимог робочої інструкції, усунення причин, що викликають зниження якості продукції, усунення простіть устаткування, дотримання правил охорони праці та протипожежної безпеки. Луцьк
Столяр	15 000	Робота з деревом та ДСП, свердління, шліфівка, збірка та фарбування дитячих меблів. Луцьк	Формувальник ручного формування	8 500	Дільниця з виробництва тушонки. Ново-волинськ	Пресувальник папероробної (картоноробної) машини	12 000	Забезпечення роботи пресової частини картоноробної машини, робота в картонно-паперовому цеху підприємства. Луцьк
Шліфувальник по дереву	8 000	Шліфування зовнішніх поверхонь простих стійких деталей за допомогою обладнання. Княгининок	Формувальник ручного формування	8 000	Виготовляє форми для простих відливків. Обробляє та складає форми для простих відливків. Установлює напівформи в піч для випалювання	Різальник паперу, картоону та целюлози	10 000	Різальник на гільзо-різальному верстаті, проводить нарізку гільз необхідного формату електричним вантажопідійомним механізмом, що керується з підлоги, контролює роботу підконтрольного обладнання. Луцьк
Верстатник деревообробних верстатів	9 000	Здійснення обробки деревини, розпилювання заготовок на верстатах з механічною та напівавтоматичною подачею. Можливість навчання на робочому місці, без досвіду роботи (не потребує особливих навиків), бажання працювати. Графік роботи: Пн-Пт з 8:00 до 18:00. Луцьк	Зварник на машинах контактного (пресового) зварювання	18 000	Здійснювати зварювання на контактних та точкових машинах сталевих виробів. Ковель	Апаратник вакуумування	15 000	Вакуумування ковбасних виробів. Графік роботи: Пн-Пт з 8:00 до 17:00. Луцьк
Верстатник деревообробних верстатів	12 000	Операції з переміщення колод з варильних ям за допомогою підйомного механізму, закріплення колоди на опорі, шліфування та корування колод, фрезерування сегментів. Цумань	Зварник на машинах контактного (пресового) зварювання	18 000	Учень зварника на машинах контактного (пресового) зварювання. Здатність до швидкого навчання	Оператор технологічних установок	12 500	Вміння працювати з технологічним устаткуванням та дотримання техніки безпеки. Луцьк
Верстатник деревообробних верстатів	9 500	Робота з деревообробними верстатами; обробка деревини відповідно до заданих параметрів і креслень; виконання технічного обслуговування та ремонту верстатів. Рожище	Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	10 000	Зварювальні роботи на автоматичних та напівавтоматичних машинах	Оператор заправних станцій	6 700	Заправляє газом автомобілі, балони, всілякі установки за допомогою газозороздавальних колонок. Відпускає газ водіям транспортних засобів. Приймає матеріали, оформляє документи на газ, які приймає і реалізує. Складає звіт за зміну. Подає заявки на проведення ремонту устаткування і приймає його за ремонту. Подає заявки на доставку газу до пункту заправки. Веде матеріально-звітну документацію. Шацьк
Верстатник деревообробних верстатів	7 000	Виготовлення європіддонів із наперед заготовлених деталей за допомогою пневматичного цвяхозабивного пістолета. Виконання свердління отворів у деталях на одношпиндельних свердильних верстатах з механічною подачею; виконання пахів у деталях на свердильно-пазувальних верстатах, налагодження цих верстатів. Рожище	Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	10 000	Виконує автоматичне і механізоване зварювання з використанням плазмотрона складних апаратів, вузлів, конструкцій. Рожище	Оператор виробництва формованого поліуретану та пінопіуретану	9 000	Забезпечення виконання технологічних процесів на лінії з виробництва пінопласту. Дотримання техніки безпеки та протипожежної безпеки. Рожище
Ткач	9 300	Виробництво тканини на ткацьких верстатах. Контроль якості виготовленого продукту. Видалення обриву ниток на верстаті, виправлення дефектів. Луцьк	Газорізальник	15 000	Порізка металобрухту під завантаження для подальшого транспортування. Луцьк	Комплектувальник	10 000	Пакування продукції, робота на спецмашинах, контроль якості продукції, догляд роботи у швейному виробництві. Луцьк
Плавильник харчового жиру	7 500	Веде процес витоплення жиру в апаратах, котлах і установках різних систем. Приймає й очищує жировий сирець. Ново-волинськ	Ливарник пластмас	15 000	Ливарник пластмасових виробів на термoplastавтоматах. Стежить за якістю вилитих виробів. Луцьк	Оператор роторної лінії для виробництва виробів з пластичних мас	10 000	Обслуговування лінії переробки петляшок, завантаження і розвантаження. Ново-волинськ
Холодильщик харчової продукції	15 000	Досвід обслуговування і монтажу холодильного обладнання. Знання холодильних систем, вміння працювати з технічною документацією (читання технічних креслень, електричних та гідравлічних схем). Луцьк	Апаратник варіння	7 000	Виконує окремі операції варіння сиру на дільницях, які оснащені нескладним устаткуванням під керівництвом сировара вищої кваліфікації. Проводить дроблення, розчинення та завантаження компонентів в апарати. Вивантажує готовий продукт. Очищає апарати від шламу. Обслуговує устаткування. Готує устаткування до ремонту. Юнівка	Контролер якості	10 000	Контроль за технологічним процесом швейного виробництва; перевірка якості товару. Вміння приймати рішення щодо комплектування матеріалів, крою та виробів. Луцьк
Слюсар-сантехнік	8 000	Розбирає, ремонтує й складає прості складності деталі та вузли санітарно-технічних систем центрального водопостачання, каналізації. Володимир	Апаратник сушильщик	15 000	Вміння та навик користування зерносушаркою ДСП-32, робота з газовим обладнанням. Навчання на робочому місці. Луцьк	Кравець	15 000	Пошиття гардин, штор. Луцьк
Слюсар-сантехнік	12 000	Участь у ліквідації несправностей в роботі систем, їх ремонті, монтажі, регулюванні та випробуваннях. Забезпечує справний стан, безаварійну і надійну роботу обслуговуваних систем центрального опалення, водопостачання, каналізації і водостоків, правильну їх експлуатацію, своєчасний якісний ремонт. Ковель	Клеєвар (виробництво целюлози, паперу, картону й виробів з них)	15 000	Здійснення варки клею із різних клейових розчинів (мішки по 20 кг). Дотримання технологічного процесу варіння. Луцьк	Кравець	10 000	Розкрій тканини для пошиття вишиванок, спецодягу, зняття мірок та підготовка виробу до пошиття. Луцьк
Слюсар-сантехнік	6 700	На час відсутності основного працівника (в зоні бойових дій). Обслуговування та ремонт санітарно-технічних систем, каналізаційних мереж. Знання будови та способів ремонту сантехнічного обладнання. Луцьк	Машиніст мийних машин	9 000	Обслуговування транспортних засобів на СТО, миття кузов та салону автомобіля з використанням мийних засобів. Луцьк			
Слюсар-сантехнік	8 500	Обслуговування санітарно-технічних систем водопостачання, центрального опалення, каналізації та водостоків. Луцьк	Слюсар аварійно-відновлювальних робіт	11 000	Виконувати роботи з ремонту водопровідних мереж, виявляти несправності водорозбірних колонок і пожежних гідрантів, виконувати земляні роботи та монтаж пластмасових трубопроводів тощо. Ковель			
Слюсар-сантехнік	12 100	Розбирати, ремонтувати і складати деталі і вузли сантехнічних систем центрального опалення, водопостачання, каналізації (крім окладу є преміювання). Луцьк	Слюсар аварійно-відновлювальних робіт	8 186	Ремонт систем водопостачання та водовідведення. Любешів			
			Слюсар з механоскладальних робіт	16 000	Підготовка металозаготовок для зварювальних робіт (розмітка металевих виробів перед порізкою, зачистка). Луцьк			
			Слюсар з механоскладальних робіт	9 400	Здійснює слюсарну обробку та пригін великих деталей і складних вузлів по 7-10 квалітетам. Ново-волинськ			
			Слюсар з механоскладальних робіт	9 500	Виконує слюсарне оброблення та пригання деталей. Розмічає, шабрує, притирає деталі та вузли середньої складності. Виконує елементарні розрахунки з визначення допусків, посадок та конусності. Режим роботи: Пн-Пт з 8:00 до 17:00. Рожище			
			Слюсар з механоскладальних робіт	16 000	Підготовка металозаготовок для зварювальних робіт (розмітка металевих виробів перед порізкою, зачистка). Луцьк			

За детальною інформацією звертайтеся до Луцького міського центру зайнятості:
43021 м. Луцьк, вул. Тимошенка, 2;
тел.: +38(03322) 72-72-58, 72-81-49

– поселення в хостелі/гуртожитку в кімнаті з іншими учасниками програми в місті перебування;
 – триразове харчування (сніданок, обід, вечеря);
 – часткове повернення коштів за проїзд у міжнародному сполученні;
 – допомога в отриманні безоплатної візи на період участі в STP.

Витрати в рамках програми візиту

Організатор бере на себе витрати, пов'язані з підготовкою та реалізацією програми візиту.

Витрати на поселення та харчування

Організатор бере на себе витрати на поселення та харчування на території Польщі під час візиту.

Витрати на проїзд

Організатори забезпечують часткове відшкодування витрат на проїзд із місця навчан-

ня учасника до місця реалізації програми в рамках STP та повернення до місця навчання. Спосіб приїзду, транспортний засіб та дата обов'язково обговорюються з організаторами до візиту та мають бути схвалені ними. Витрати на проїзд, не схвалені організатором, не відшкодуватимуться в повному вимірі.

Витрати на медичне страхування

Для візиту в рамках STP обов'язковою умовою є наявність медичної страховки на весь термін перебування в Польщі. Страховка повинна забезпечувати кошти лікування та перебування в лікарні. Витрати на страховку учасники покривають самостійно.

ЗАПОВНЕННЯ ЗАЯВКИ

1. Для її заповнення необхідно приготувати відскановані або сфотографовані додатки у файлах формату pdf, tif або jpg, щоб розмір кожного з них не перевищував 500 KB:

– залікова книжка або її електронний еквівалент – сторінки з оцінками за останні два закінчені семестри, для студентів першого курсу – за один;

– рекомендаційний лист (інструкція на сайті: studytours.pl), написаний керівником громадської організації, з якою співпрацює кандидат, представником студентської ради, лідером волонтерського руху тощо. Лист може бути сканом мейла, в якому чітко видно адресу особи, яка надає рекомендацію, або сканом оригіналу рекомендації з власноручним підписом особи, яка надає рекомендацію. Лист повинен містити читабельне ім'я та прізвище цієї особи, назву посади та контактні дані (мейл і номер телефону).

Увага! Відскановані файли потрібно називати відповідно до їх змісту, додаючи прізвище кандидата, щоб було зрозуміло, який документ міститься всередині та кому він належить. Назви файлів треба записувати латинськими літерами (наприклад: ocinko_petrenko,

rekomendacia_petrenko). Не можна вставляти в назві файлів жодних інших знаків: лапок, ком, дужок, слешів тощо.

2. У кандидата є можливість створення чорнового варіанту заявки. При потребі відредагувати заявку можна повернутися до останнього збереженого варіанту, використовуючи персональний код, поданий наприкінці формуляра, який необхідно записати.

3. Перед відправленням заявки необхідно перевірити, чи подана в анкеті електронна адреса записана без помилок. Це важливо, оскільки підтвердження про реєстрацію приходить автоматично на поданий в анкеті мейл.

Перейти до заявки можна тут: <https://stp.studytours.pl/ua/component/fabrik/form/3/0>.

У випадку виникнення запитань звертайтеся за адресою: ewa.romanowska@borussia.pl.

Джерело: stp.studytours.pl

Концерт колед в Łуцку. Na scenie – polscy muzycy

Концерт колядок у Луцьку. На сцені – польські музиканти

W Łuckiej Szkole Muzycznej nr 1 im. Fryderyka Chopina odbył się koncert bożonarodzeniowy. Na scenie wystąpili polscy muzycy Krzysztof Ciupiński-Świątek i Stanisław Łopuszyński.

Na program koncertu złożyło się prawie dwadzieścia tradycyjnych polskich koled w wykonaniu tenora Krzysztofa Ciupińskiego-Świątka, artysty Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego, członka popularnego międzynarodowego zespołu «The 12 Tenors». Akompaniował mu pianista i klawesynista Stanisław Łopuszyński. Mimo młodego wieku ma na swoim koncie wiele nagród muzycznych i ciekawych projektów.

Oprócz koled Stanisław Łopuszyński wykonał «Sarabandę» Ignacego Jana Paderewskiego, a także «Szczedryka» ukraińskiego kompozytora Mykoły Leontowycza – ten utwór wywołał w widzów szczególnie mocne emocje.

Program zakończył się owacją i bisem: muzycy wykonali wspólnie z widownią «Cicha noc» w języku ukraińskim i polskim.

Stanisław Łopuszyński i Krzysztof Ciupiński-Świątek złożyli czytelnikom «Monitora Wołyńskiego» świąteczne życzenia: «W tym czasie zbliżających się świąt życzymy zdrowia, szczęśliwych rodzinnych chwil, a przede wszystkim pokoju. I nigdy nie poddawajcie się!».

Koncert został zorganizowany przez Konsulat Generalny RP w Łucku.

Tekst i zdjęcia: Anatol Olich

У Луцькій музичній школі № 1 імені Фридерика Шопена відбувся різдвяний концерт. На сцені виступили польські музиканти Кшиштоф Цюпінський-Свьонтек і Станіслав Лопушинський.

Програма концерту складалася із майже двох десятків традиційних польських колядок, які виконав тенор Кшиштоф Цюпінський-Свьонтек, артист показового ансамблю Війська Польського, член популярного міжнародного колективу «The 12 Tenors». Акомпанував йому Станіслав Лопушинський, піаніст і клавесиніст. Попри молодий вік, у його доробку багато музичних нагород і цікавих проєктів.

Окрім колядок, у виконанні Станіслава Лопушинського прозвучали «Сарабанда» авторства Ігнація-Яна Падеревського та «Щедрик» Миколи Леонтовича. Остання композиція викликала особливо теплі емоції у глядачів.

Програма завершилася аплодисментами та виступом на біс. Насамкінець музиканти виконали разом із залом «Тиху ніч» українською та польською мовами.

Станіслав Лопушинський і Кшиштоф Цюпінський-Свьонтек привітали читачів «Волинського монітора» із прийдешніми святами: «В цей передсвятковий час бажаємо здоров'я, щасливих хвилин у колі сім'ї та передусім миру. І ніколи не здавайтесь!»

Концерт організувало Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку.

Текст і фото: Анатолій Оліх

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023

Projekt „Polska Platforma Medialna - Ukraina 2023-2025” realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Utwór jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowa. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Organizacji Społecznej „Monitor Wołyński”. Utwór powstał w ramach zlecenia przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów zadań w zakresie wsparcia Poloni i Polaków za granicą w 2023 roku. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji i o posiadaczach praw.

Projekt finansuje Kancelaria głowy Rady ministrów RP u ramach konkursu «Polonia ta polacy za kordonom 2023».

Projekt «Польська медійна платформа – Україна 2023–2025» реалізує фундація «Свобода і демократія»

Публікація відображає лише погляди автора/авторів і не представляє офіційну позицію Кancelарії голови Ради міністрів RP

Видавець: ГО «Волинський монітор»
Шеф-редактор: Валентин ВАКОЛЮК
Головний редактор: Анатолій ОЛІХ
Коректори: Ольга ШЕРШЕНЬ, Пётр КОВАЛІК
Переклад: Світлана ПИЗА, Наталя ДЕНИСЮК
Співпраця: Габрієля ВОЗНЯК-КОВАЛІК,
Вєслав ПІСАРСЬКИЙ, Ядвіга ДЕМЧУК

Газета «Волинський монітор»
43025 Луцьк, вул. Крилова 5/7
monitorwoylinski.com
tel.: +38 067 709 29 49
mail: monitorwoylinski@gmail.com
facebook.com/MonitorWoylinski
twitter.com/MonitorWoylinski

Ідентифікатор медіа: R30-01239,
рішення № 803 від 31.08.2023 р.
Тираж: 3000. Замовлення: 3350
Друк: ПП «Волинська друкарня»
Луцьк, пр. Волі 27.
Друк офсетний
Формат А3

monitorwoylinski.com